Μορφοβουνιώτικη ΦΩΝΗ

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ
Ταχ. Γραφείο Ηλιούπολης
Αριθμός Άδειας
ΚΩΔ. ΕΝΤΥΠΟΥ 214547

PRESS POST X+7 PRESS POST

ΕΛΤΑ Hellenic Post

Τριμηνιαία Περιοδική Έκδοση του Συνδέσμου Απανταχού Μορφοβουνιωτών
Ιούλης - Αύγουστος - Σεπτέμβρης 2026 | Φύλλο 105

Το Παζαράκι
Του Γιώργου Βασιλούλη

Πριν τα νερά του ποταμού Ταυρωπού (Μέγδοβα) κατακλύσουν το πανέμορφο οροπέδιο της Νεβρόπολης, εκεί όπου βασίλευε η χλωρονομή, τα τρεχούμενα νερά και οι καλλιέργειες καλαμποκιού και φασολιού, στην περιοχή Άσπρα Λιθάρια (Σπαλ'θάρια) της κτηματικής περιοχής του Μεσενικόλα, τις πρώτες μέρες κάθε Σεπτέμβρη γινόταν η πανηγυρική σύναξη των αγραφιώτικων χωριών. Την περίμεναν πάντα με αγωνία όλοι οι κάτοικοι των γύρω χωριών, όπου μετέφεραν προς πώληση τα προϊόντα της γης και της δραστηριότητάς τους, αλλά πολλές φορές και ζωντανά τους οικόσιτα, που για κάποιο λόγο έπρεπε να πωληθούν. Ξεχωριστό τόνο έδιναν οι Βουνεσιώτες τσαμπάσηδες, αλλά και κάτοικοι άλλων χωριών που ήθελαν να πουλήσουν ή να προμηθευτούν οικόσιτα ζώα. Κτηνοτρόφοι των απάνω χωριών έφερναν τα κοπάδια τους, από όπου οι κρεοπώλες των κάτω χωριών προμηθεύονταν τα σφαχτά. Εκτός από τις εμπορικές συναλλαγές των ζώων, το Παζαράκι προσφερόταν και για διάφορα ψώνια από τις νοικοκυρές για το σπίτι, αλλά και για ρουχισμό για τις προίκες των θυγατέρων. Διάχυτα έντονη ήταν η μυρωδιά από το τουλουμίσιο τυρί των αγραφιωτών κτηνοτρόφων, που το προμηθεύονταν όσοι δεν είχαν δικά τους πρόβατα. Οι Βουνεσιώτες μαγαζάτορες – Αποστόλης Κατσακιώρης και Σεραφείμ Κατσίκας – έστηναν τις ψησταριές, όπου ροδοκοκκίνιζαν τις προβατίνες, και οι πανηγυριώτες έστηναν γλέντι με μαύρο κρασί της περιοχής. Εκεί οι πιτσιρικάδες απαιτούσαν να γευτούν κανένα ζαχαρωτό ή να αγοράσουν βουρβούρα, κουινάκια ή μπακακάκια – μεταλλικό παιχνίδι σε σχήμα βάτραχου, που με την πίεση του δαχτύλου κρώαζε όπως ο βάτραχος. Από όλα τα συμβάντα του πανηγυριού, πιτσιρικάς εγώ τότε, κρατάω την θύμηση του μπάρμπα-Μήτσου Κυρίτση, άριστου τεχνίτη των σιδερικών, που κάθε χρόνο προμήθευε τους πανηγυριώτες με κάθε είδους σιδερικό – τσεκούρια, κλαδευτήρια, σκεπάρνια, μαχαίρια και διάφορα άλλα σιδερικά απαραίτητα για τις τότε ανάγκες των ανθρώπων της υπαίθρου. Δεν υπήρχε κάτοικος των γύρω χωριών που να μην επισκεπτόταν, έστω για μία μέρα κάθε φορά, το Παζαράκι, που κρατούσε τρεις μέρες. Οι Μεσενικολίτες κρατούν ακόμη ζωντανή την θύμηση του παζαριού με βραδινό γλέντι στις αρχές κάθε Σεπτέμβρη, όπως έγινε και φέτος.

Αξίζει εδώ να σημειώσουμε πως στην περιοχή όπου γινόταν το παζάρι, τις μαύρες μέρες της κατοχής, λειτούργησε το ελεύθερο αντάρτικο αεροδρόμιο, το μοναδικό στην κατεχόμενη από τις δυνάμεις του Άξονα Ευρώπη.

Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, Η ΕΞΟΥΣΙΑ ΚΑΙ ΟΙ ΠΟΛΙΤΕΣ
του Αλέξη Γαλανούλη

Για να λειτουργήσει μια δημοκρατική χώρα, πρέπει να είναι και δημοκρατικά σωστά δομημένη. Τα όποια προβλήματα κατά την εξελικτική πορεία αυτής πρέπει να αντικατοπτρίζονται κοινή συναινέσει από το σύνολο της ηγεσίας (των αρμόδιων φορέων και θεσμών) της χώρας, αλλά και με την εξασφαλισμένη συγκατάθεση των πολιτών αυτής. Αν όλοι και όλα λειτουργούσαν σωστά, τότε λογικά θα είχαμε και τα σωστά επιδιωκόμενα αποτελέσματα. Και επειδή οι άνθρωποι είναι από τη φύση τους διαφορετικοί, έχουν διαφορετικές σκέψεις (επιδιώξεις, συμφέροντα και διαφορετικό σκοπό στη ζωή τους), πρέπει να υπάρχει και ένας χάρτης οδηγιών για το κάθε τι. Αυτός ο χάρτης καταγράφει τον τρόπο με τον οποίον πρέπει να λαμβάνονται οι απαιτούμενες αποφάσεις. Οι θεσμοθετημένες αρχές μετά αναλαμβάνουν την διεκπεραίωση των δημοκρατικά ειλημμένων αποφάσεων. Εάν κατά την πορεία εφαρμογής των ειλημμένων αποφάσεων συμβεί κάποιο λάθος και δεν επιτευχθεί ο στόχος, τότε η εκτελεστική ηγεσία της χώρας αναλαμβάνει να διαπιστώσει πώς και γιατί έγινε το λάθος και να αποδοθούν οι προβλεπόμενες από το νόμο ποινές σε αυτόν ή σε αυτούς που έκαναν το λάθος ή δεν λειτούργησαν όπως θα έπρεπε. Αυτός ο οδηγός λειτουργίας ενός δημοκρατικού πολιτεύματος δεν είναι τίποτε άλλο παρά το Σύνταγμα της χώρας.

Ας δούμε τώρα ένα μικρό μέρος του δικού μας «δημοκρατικού» πολιτεύματος, μέσα από την πορεία αυτού των τελευταίων εβδομήντα περίπου ετών. Παρά τις ζημιές και τις καταστροφές που προκλήθηκαν κατά τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο και τον εμφύλιο σπαραγμό, η Ελλάδα γνώρισε, και γνωρίζει ακόμα, πολλές και εκτεταμένες ζημιές σε έμψυχο και άψυχο υλικό. Δημιουργήθηκε τότε ένα μεγάλο κύμα φυγής των νέων από την επαρχία προς τα αστικά κέντρα και προς το εξωτερικό, με ανυπολόγιστες αρνητικές επιπτώσεις στο δημογραφικό θέμα, το οικονομικό, το στεγαστικό και στην ομαλή λειτουργία της κοινωνίας στο σύνολό της. Ήταν η αρχή μιας πολύ βαθιάς και αγιάτρευτης πληγής για την Ελλάδα. Όσοι βρέθηκαν στην Αθήνα μετά από αυτά τα δύο ιστορικά γεγονότα γνωρίζουν και το πώς ήταν τότε το λεκανοπέδιο της Αττικής και πώς είναι σήμερα. Παρ' όλα αυτά όμως, τα σημειώνουμε εδώ για τους νεότερους. Το λεκανοπέδιο της Αττικής ήταν τότε ένα απέραντο πευκόδασος, με όμορφα βουνά από τη βορειοανατολική και δυτική πλευρά, με δύο ποταμούς (τον Κηφισό και τον Ιλισό) και με πολλούς παράπλευρους χειμάρρους. Προς τα τέλη της δεκαετίας του '50 με αρχές του '60 δημιουργήθηκε μεγάλη ζήτηση για αγορά οικοπέδων, με προοπτική ανέγερσης μικρών ή μεγάλων κατοικιών, για να καλυφθεί η ανάγκη στέγασης των ανθρώπων (της εσωτερικής μετανάστευσης) που είχανε καταφύγει εκεί για ανεύρεση εργασίας και αίσθηση σιγουριάς, που δεν μπορούσαν να έχουν στην επαρχία λόγω πολιτικών φρονημάτων. Ήταν τότε που ξεφύτρωσαν όλων των ειδών οι εκμεταλλευτές της εντιμότητας και της άγνοιας του επαρχιακού πληθυσμού από τους επιτήδειους (και τα «σαΐνια») των αστικών κέντρων. Ήταν εκείνοι οι άνθρωποι της επαρχίας που πίστευαν πως οι άνθρωποι ήταν όλοι καλοπροαίρετοι, τίμιοι και ειλικρινείς, σαν κι αυτούς. Άνθρωποι που θεωρούσαν το λόγο τους ισόβαθμο του συμβολαίου και οι κάθε είδους συναλλαγές γινόντανε με ένα δεσμευτικό λόγο! Ήταν τότε που ξεφύτρωσαν εκατοντάδες κτηματομεσιτικά γραφεία, τα οποία διαφήμιζαν αγοροπωλησίες «οικοπέδων» ιδιωτικών, αλλά και δημοσίων ή δασικών εκτάσεων (που μόνο αυτοί γνώριζαν τι είδος γης πωλούσαν και ποιοι ήταν – αν ήταν – οι πραγματικοί ιδιοκτήτες αυτών των «οικοπέδων»). Οι διαφημίσεις δεν γίνονταν μόνο με δημοσιεύσεις και διαφημιστικά φυλλάδια, αλλά κυρίως μέσω ραδιοφωνικών σταθμών, δύο και τρεις φορές την ώρα, κάθε μέρα και πιο πολύ τα Σαββατοκύριακα. «Οικόπεδα στο Γέρακα, στο Μενίδι, στο Χαλάνδρι, στο Χαϊδάρι», αλλά και σε άλλα μέρη της Αττικής, που αδυνατώ αυτή τη στιγμή να ανακαλέσω στη μνήμη μου. Καλούσαν τους ενδιαφερόμενους πολίτες να τρέξουν για να προφθάσουν να αγοράσουν οικόπεδα που απείχαν μόνο πέντε λεπτά από την τελευταία στάση του λεωφορείου! Μπορεί όμως να ήταν και μισή ώρα δρόμος (τρέξιμο!!). Άλλοι πάλι έλεγαν ότι ήταν πεντακόσια (ή 100 ή 200) μέτρα από την τελευταία κολόνα της Δ.Ε.Η. και με προοπτική σύνδεσης με νερό και τηλέφωνο!! Σε τιμές πολύ δελεαστικές, και μάλιστα σε πολλές δόσεις, συνδεδεμένες βέβαια με αγοραστές και κερδισμένους τους συμμετέχοντες σ' αυτή την επικερδέστατη επιχείρηση των μεσαζόντων. Γίνεται έτσι αντιληπτό πως, για να πωληθούν αυτές οι χιλιάδες των «οικοπέδων», χρειάστηκε να συνεργαστούν (ή να συμπράξουν) τοπικές αρχές πολεοδομίας, δασονομίας, αστυνομίας, Δ.Ε.Η., Ο.Τ.Ε. και Ύδρευσης. Ήταν αυτή η με το αζημίωτο σύμπραξη ορισμένων δημοσίων υπαλλήλων με κάποιους καιροσκόπους, που έλεγαν ψέματα και εξαπατούσαν τους ανυποψίαστους αγοραστές. Ήταν αυτοί οι επιτήδειοι ψεύτες και απατεώνες που συνέβαλαν τα μέγιστα στο να κτιστεί, ή μάλλον να εδραιωθεί, ετούτο το κράτος, για το οποίο κανείς μας δεν μπορεί πλέον να νιώθει υπερήφανος και ευχαριστημένος από την επικρατούσα διαφθορά, την ψευτιά, την ανομία και την αυθαιρεσία, που μας έφεραν όλους σε αυτό το χάλι. Και φυσικά για την κατάντια μας αυτή έχουμε όλοι το μέρος της ευθύνης που μας αναλογεί, όχι ως συμμετέχοντες στις διάφορες παράνομες και εγκληματικές πράξεις, αλλά γιατί ως ενεργοί πολίτες μιας υποτιθέμενης ευνομούμενης κοινωνίας είχαμε, και έχουμε, υποχρέωση να βλέπουμε τι συμβαίνει τριγύρω μας και, με γνώμονα το κοινό συμφέρον της πατρίδας μας, να ενεργούμε αναλόγως για την αποτροπή τέτοιων παραβατικών, επιζήμιων και εγκληματικών πράξεων και φαινομένων. Αυτόν το σκοπό εξυπηρετούν και τούτες οι γραμμές. Πώς μπορεί λοιπόν να υποστηρίξει κανείς ότι οι τοπικές αρχές, οι δημόσιες υπηρεσίες και οι εμπλεκόμενοι παράγοντες δεν γνώριζαν ή ότι δεν ήταν αυτοί οι καθ' ύλην αρμόδιοι; Μα είναι αυτονόητο πως, για να διαπραχθούν αυτές οι παρανομίες, χρειάστηκε (έστω μια άτυπη) συνεργασία κρατικών οργανισμών, εκτελεστικών οργάνων, καιροσκόπων και άλλων παραγόντων, που έχουν σχέση με οικοδομικές εργασίες και γνώριζαν ότι διέπρατταν παρανομίες. Ήταν αυτοί που με τις πράξεις τους, ηθελημένα ή άθελά τους, εξαπατούσαν τους ανυποψίαστους πολίτες ή επέτρεπαν το μπάζωμα των χειμάρρων και την μετέπειτα ανέγερση κατοικιών (παντός είδους) σε κατάφυτες περιοχές στους πρόποδες του Υμηττού, της Πεντέλης, του Δάσους Χαϊδαρίου και στα ριζά της Πάρνηθας. Έτσι συντελέστηκε αυτό το πολεοδομικό «τερατούργημα», που αλλοίωσε τα χαρακτηριστικά του πιο όμορφου τοπίου της Αττικής και της μεγάλης ιστορικής αξίας πόλης των Αθηνών! Και το χειρότερο είναι ότι οι ευθύνες και οι παραλείψεις των υπεύθυνων και των γνωστικών αποδόθηκαν στην άγνοια εκείνων των καλοπροαίρετων και καλόπιστων, που πίστευαν όσα τους έλεγαν οι επιτήδειοι της εποχής. Έτσι εκείνοι οι ανυποψίαστοι άνθρωποι της επαρχίας πλήρωσαν και ακόμα πληρώνουν το τίμημα για τις παραλείψεις και τις παρανομίες των κυβερνητικών παραγόντων όλων των παρατάξεων, οι οποίοι γνώριζαν πολύ καλά ότι δεν ενεργούσαν σύννομα και πως διαπράττονταν τότε μικρές και μεγάλες ζημιές στο φυσικό περιβάλλον, στον μελλοντικό σχεδιασμό δόμησης στην Αττική και σε άλλες μεγάλες πόλεις της χώρας. Δημιουργήθηκε έτσι το πελατειακό κράτος, το οποίο καλά κρατεί μέχρι και σήμερα! Οι κυβερνόντες ήταν αυτοί που έβαλαν το κομματικό τους συμφέρον πιο μπροστά και πιο πάνω από αυτό του ελληνικού λαού και της ίδιας της χώρας. Είναι απορίας άξιο όμως πώς όλα αυτά τα χρόνια δεν βρέθηκε κανείς ή δεν θέλησε να καταγγείλει την συμπαιγνία αυτή, για να αποδοθούν ευθύνες εκεί που υπήρχαν, στο βαθμό και στην έκταση που βαρυνόταν ο καθένας από αυτούς; Και αντί να πατάξουν τη διαφθορά και την παρανομία, καταλήστεψαν το κράτος, «υποδούλωσαν» τη χώρα, μας είπαν ότι «τα φάγαμε όλοι μαζί». Ο Ελληνικός λαός, «κύριοι», δεν έφαγε τίποτε. Μόνο πλήρωσε και πληρώνει τις ληστρικές και αμαρτωλές πράξεις σας και τις νομοθεσίες σας! Και αυτό το έκαναν εκείνοι που είχαν μακριά χέρια και μεγάλα δόντια! Έτσι γιγαντώθηκε αυτό το ανίκανο και διεφθαρμένο κράτος, που στήριζε, και στηρίζει ακόμα, τούτο το «σύγχρονο» ελληνικό κράτος, το οποίο έγινε πλέον παράδειγμα προς αποφυγή από όλες τις προηγμένες χώρες. Και όμως, εμείς προσποιούμαστε ότι δεν το ξέρουμε ή δεν το βλέπουμε! Τέλος, οι παραλείψεις και οι παρανομίες εκείνων των ανθρώπων και των διαδόχων τους συνδέονται ευθέως και πλαγίως με την μη ολοκλήρωση του Κτηματολογίου, με τις ζημιές στην Πελοπόννησο, στο «Μάτι της Αττικής», αλλά και με τις πυρκαγιές, οι οποίες υπήρξαν πολλαπλώς πιο επιζήμιες από όλες τις προηγούμενες. Θα χαθούν πολλές εκατοντάδες ζωές από τις πρόσφατες πυρκαγιές και θα πεθάνουν πολλοί άνθρωποι, γιατί δεν θα έχουν πλέον τους απαιτούμενους οικονομικούς πόρους να επιβιώσουν. Όσοι μπορούν να εκτιμήσουν τις μακροχρόνιες επιπτώσεις αυτών των πυρκαγιών, όχι μόνο στον ανθρώπινο πληθυσμό, αλλά και στην αγροκαλλιέργεια, στην καμένη (τραυματισμένη) γη και στο περιβάλλον. Και αν λάβουμε υπόψιν και το άδειασμα της χώρας μας από τους εναπομείναντες νέους μας, τους οποίους εμείς ξοδεύουμε για να τους μορφώνουμε και άλλοι απολαμβάνουν τους καρπούς από το μόχθο που καταβάλλει ο ελληνικός λαός για τη μόρφωσή τους, τότε η κατάσταση γίνεται ακόμα πιο τραγική! Η Κόπρος του Αυγεία χρειάζεται την εκτροπή του Αχελώου, τη δύναμη και την θέληση του Ηρακλή – με τη συμμετοχή όλων μας – για να καθαρίσει αυτή η ποικιλόμορφη βρωμιά, διαφθορά και παρανομία, που συσσωρεύτηκε όλα αυτά τα χρόνια. Και για να γίνει αυτό, πρέπει ο καθένας από εμάς να πάψει πλέον να ενδιαφέρεται μόνο για το πώς θα βολέψει τον εαυτό του, αλλά για το πώς θα μπει σε σειρά και τάξη ο τόπος του. Το ίδιο το σπίτι μας. Ταξιδεύουμε όλοι στο ίδιο το καράβι και οφείλουμε να γνωρίζουμε πως, όταν κινδυνεύει ένα πλοίο να βυθιστεί, δεν είναι θέμα μόνο του Κυβερνήτη, αλλά είναι κάτι που ενδιαφέρει όλους τους επιβαίνοντες σ' αυτό.

Καλή δύναμη λοιπόν, αγαπητοί μου συμπολίτες, να έχουμε και πολλή αντοχή και μακροχρόνια υπομονή, αν θέλουμε να σώσουμε το πλοίο και τον εαυτό μας μαζί. Ειδάλλως όλοι εκεί, στον ίδιο βυθό, θα πάμε!

Ιούλης - Αύγουστος - Σεπτέμβρης 2026
Αριθμός Φύλλου 105
Τριμηνιαία Περιοδική Εκδοση
του Συνδέσμου των Απανταχού Μορφοβουνιωτών
Ιδρυτής: Μάρκος Τσούλας

Ιδιοκτήτης:
Σύνδεσμος των Απανταχού Μορφοβουνιωτών

Εκδότης:
Σπύρος Κοντοστέργιος

Διευθυντής:
Γιώργος Βασιλούλης
6974894058

Την εφημερίδα επιμελείται Συντακτική Επιτροπή
που την απαρτίζουν τα μέλη του Δ.Σ. του
Συνδέσμου των απανταχού Μορφοβουνιωτών

Κωδικός: 214547
Ηλεκτρονικός Σχεδιασμός: Γεώργιος Γέρμανος

Η Μορφοβουνιώτικη Φωνή δέχεται για δημοσίευση πρωτότυπα θέματα με περιεχόμενο επιστημονικό, εγκυκλοπαιδικό, επικαιρότητας, κοινωνικό, ψυχαγωγικό. Δεν επιτρέπεται η δημοσίευση ύλης που αναφέρεται σε προσωπικά θέματα ή περιέχει φράσεις, λέξεις ή εικόνες που μπορούν να προκαλέσουν δυσμενή σχόλια και αντιπαραθέσεις.
Τα δημοσιευμένα κείμενα εκφράζουν απόψεις των συντακτών και όχι απαραίτητα την εφημερίδα και τον Σύνδεσμο.

Ηλεκτρονική Διεύθυνση: **morfovuni@yahoo.gr**
Ταχυδρομική Διεύθυνση: Αγίας Αναστασίας 5,
Περισσός - Νέα Ιωνία, Τ.Κ. 142 32, Αττική
Τηλέφωνο 210 2522596, Fax 210 2518283

Εκτύπωση: Εκτυπωτική Καρδίτσας ΙΚΕ
2441020257 - ektgr@otenet.gr

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Απώλειες

Έφυγαν από κοντά μας ο Γκιούρης Θωμάς, ετών 94, ο Σανιδάς Δημήτρης, ετών 61, η Γούλα Ελένη, ετών 94, ο Τσιαντούλας Χαράλαμπος, ετών 83, η Κουτσώνα Μελπομένη και ο Λατίνος Β. Κώστας.

Θερμά συλλυπητήρια στις οικογένειές τους.

Το Δ.Σ. του Συνδέσμου μας εκφράζει τα ειλικρινή του συλλυπητήρια στο μέλος του Δ.Σ. Γιώργο Λ. Πανταζή για την απώλεια της αδελφής του Βασιλικής.

Η επιχείρηση των ανταρτών στον Άγιο Ταξιάρχη

Ύψωμα 625 Μεσενικόλα, 12-11-1946

του Αγαπητού Κυρίτση Δημήτρη

Επειδή ο ελαφρύς οπλισμός των ανταρτών ήταν ελάχιστος και ο βαρύς ανύπαρκτος, οι ΟΕΚΑ Μεσενικόλα και Βουνεσίου, για να εξοπλιστούν, αποφάσισαν να χτυπήσουν από κοινού το φυλάκιο του στρατού στον Άγιο Ταξιάρχη. Στο φυλάκιο αυτό επικεφαλής ήταν ο λοχαγός πεζικού Βασίλειος Κακιούσης και μεταξύ των στρατιωτών ο Φακλής από το Τρίκερι και ο Ζαφείρης από τον Μεσενικόλα. Η Οργάνωση του Μεσενικόλα ήρθε σε επαφή με τους Φακλή και Ζαφείρη, οι οποίοι ήταν φιλικοί με τους αντάρτες, και συμφώνησαν, όταν αυτοί θα είναι σκοποί, να τους βοηθήσουν να επιτεθούν στο φυλάκιο, για να αποσπάσουν διάφορα πολεμοφόδια. Το βράδυ της 12-11-1946 μια ισχυρή ομάδα ανταρτών από τον Μεσενικόλα και το Βουνέσι, σε καθορισμένη ώρα, επιτέθηκαν στο φυλάκιο. Κατά τη σφοδρή μάχη που δόθηκε, σκοτώθηκε από τον στρατό ο Βασίλης Κακιούσης και από τους αντάρτες ο Φώτης Μπαρμπαρούσης. Οι αντάρτες που κατέλαβαν το φυλάκιο πήραν πολλά πολεμοφόδια και αιχμαλώτισαν 14 οπλίτες.

Στην έκθεση της ιστορίας του Αρχηγείου των Αγράφων 1946-1948, που υπογράφουν τον Μάρτη του 1948 οι Μπότσης Βασίλης, Φιτσιλής Ιωάννης, Κάτσανος Γιώργος, Λιάπης Σταύρος και Καρακαντάς Άγγελος, αναφέρουν σχετικά (σελίδα 17-18) με την επιχείρηση στο ύψωμα 625 του Δ.Σ.: «Η επιχείρηση του 625 Μεσενικόλα έγινε στις 12 προς 13/11/1946, ήταν η πρώτη σοβαρή επιχείρηση εναντίον εχθρικής τοποθεσίας. Η εχθρική δύναμη ήταν 42 στρατιώτες. Δύναμη που διατέθηκε ήταν 60 άντρες. Οι εχθρικές δυνάμεις του 625 εξουδετερώθηκαν με αποφασιστική επίθεση των τμημάτων μας και με την βοήθεια των Δημ. Στρατιωτών απ' τα μέσα (Φακλή, Κ. Ν. Κουτοφλιανιώτη). Ο εχθρός είχε απώλειες έναν νεκρό, το Λοχαγό Κακιούση. Πιάστηκαν 14 αιχμάλωτοι. Πάρθηκαν λάφυρα: 1 ολμίσκος ομαδικός με 25 βλήματα, 1 πιάτ με 17 βλήματα, 4 οπλ/λα Μπρεντ, τρία τόμιγκαν, 32 τουφέκια, 2 πιστόλια, 1 ολμίσκο ομαδικό, 12.000 σφαίρες Μπρεντ, 4 τόμσον, 1 ασύρματος, 2 πιστόλια φωτοβολίδων, 150 χειροβομβίδες Μιλς, 90 κουβέρτες, 30 αντίσκηνα, 1 φόρτωμα άρβυλα, γυλιούς, σακίδια και διάφορα τρόφιμα. Δικές μας απώλειες 1 νεκρός, ο Ανθ/γός Μπαρμπαρούσης Φώτης. Την ίδια νύχτα έγινε ισχυρή επιθετική κρούση στο Βλάσδου και στο Παλιόκαστρο με μία διμοιρία. Από τις υπόλοιπες δυνάμεις του Αρχηγείου και με τη δύναμη της Ευρυτανίας, 50 ανδρών, σύνολο 150, την ίδια νύχτα χτυπήθηκε και η φρουρά της Καρίτσας – Κλειστού, δύναμη μιας διμοιρίας στρατιωτών και 15 χωροφυλάκων. Η εξουδετέρωση της εχθρικής φρουράς δεν επετεύχθη από έλλειψη τεχνικών μέσων και διότι δεν έφτασαν όλα τα τμήματα στους αντικειμενικούς σκοπούς, λόγω της βροχής και του σκοταδιού. Ο εχθρός είχε απώλειες δύο νεκρούς και δύο τραυματίες. Δικές μας απώλειες δύο νεκροί (Διμοιρίτη Βουλγαράκη Γ.). Πάρθηκαν λάφυρα ένας ατομικός όλμος, δύο τουφέκια, λίγες κουβέρτες (5), χλαίνες (3) και τρόφιμα.

Την επόμενη της επιχείρησης του 625, εχθρικός λόχος υπό τους Μεταξά – Σαραντόπουλο έδειραν απάνθρωπα περισσότερους από 100 πολίτες στο χωριό Μεσενικόλα και έκαψαν 22 σπίτια δημοκρατικών πολιτών, κοινώνησαν και 10 άντρες με την απόφαση να τους εκτελέσουν. Την επόμενη της επιχείρησης ο εχθρός κινήθηκε από Μεσενικόλα προς Νεοχώρι. Χτυπήθηκε από τμήματά μας στο Νεοχώρι και στη γέφυρα Νεοχωρίου με άγνωστα αποτελέσματα».

Μαρτυρία

Ο Αριστοτέλης (Τέλιος) Κατοίκος, που πήγε μεταγωγός των λαφύρων από την επιχείρηση αυτή στον Άγιο Ταξιάρχη, θυμάται: «Από το φρουραρχείο Βουνεσίου πήραμε εντολή, εγώ, ο Λάκης Πίντζιος και ο Κώστας Γούλας, να πάρουμε τα ζώα και να μεταβούμε στην τοποθεσία Κρυόρεμα Μεσενικόλα, να μεταφέρουμε κάποια πράγματα. Ξεκινήσαμε, πήγαμε στο καθορισμένο σημείο, όπου συναντήσαμε μία άλλη ομάδα ανταρτών από τον Μεσενικόλα.

Αριστοτέλης (Τέλιος) Κατοίκος

Εκεί μας μίλησαν ο Κώστας Τσιμογιάννης από το Βουνέσι και ο Καραβασίλης, που ήταν υπεύθυνοι των ζώων. Μας είπαν πως όλοι μαζί θα πηγαίναμε στο ύψωμα του Αγίου Ταξιάρχη με τα ζώα, να φορτώσουμε πολεμοφόδια. Εμείς διαμαρτυρηθήκαμε, λέγοντας πως εκεί είναι στρατός και κινδυνεύουμε. "Μη φοβάστε", μας είπαν, "δεν πρόκειται να πέσει ούτε τουφεκιά". Πήραμε τον δρόμο, ο ένας πίσω από τον άλλο, και ανεβαίναμε την ανηφόρα. Ακούμε ξαφνικά να γίνεται μάχη στην κορυφή του υψώματος. Αμέσως έβαλε και ο Τσιμογιάννης με το αυτόματο. Όλη η μάχη κράτησε πέντε λεπτά. Μετά το τέλος της μάχης άρχισαν να μας φωνάζουν οι αντάρτες που ήταν στο ύψωμα να πάμε γρήγορα τα ζώα επάνω. Εν τω μεταξύ, από το φυλάκιο που είχε ο στρατός στο ντάμι του Παλαπέλα, μας έβαζαν ακατάπαυστα. Από τον Άγιο Ταξιάρχη, που τον είχαν καταλάβει οι αντάρτες, έριχνε με το μυδράλιο προς το φυλάκιο του στρατού ο Αριστείδης Πολύζος. Εμείς, όταν φτάσαμε στο φυλάκιο, μας φώναξαν οι αντάρτες: "Γρήγορα, φορτώστε τα πυρομαχικά στα ζώα". Υπήρχαν παντού σκορπισμένα όπλα, σφαίρες, άρβυλα. Ό,τι βρίσκαμε μπροστά μας, το φορτώναμε στα ζώα. Τα πήραμε όλα. Φύγαμε μέσω Μεσενικόλα και πήγαμε στην τοποθεσία Αδάμ, στην περιοχή Κεραμαριό. Εκεί βρήκαμε τον καπετάν Ίταμο, που ήταν πολύ στεναχωρημένος. Από αυτόν μάθαμε ότι στη μάχη που δόθηκε σκοτώθηκε ο αντάρτης Φώτης Μπαρμπαρούσης. Προχωρήσαμε με τα ζώα φορτωμένα όλη νύχτα. Ξημερώνοντας, φθάσαμε σε μια περιοχή πίσω από το Νεοχώρι. Εκεί ξεφορτώσαμε τα ζώα και μέσω Νευρόπολης επιστρέψαμε στο χωριό».

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

	Ευρώ
ΑΘΗΝΑ	
Ανώνυμος	50
Βαλταδώρος Χρήστος, Βόλος	20
Ευαγγέλου Ιωάννη οικογένεια, Λάρισα	50
Ζαχαρής Ηλίας, Αθήνα	30
Ζαχαρής Κώστας, Αθήνα	20
Κοντοστέργιος Λεων. Ευάγγελος, Καρδίτσα	50
Κυριαζής Ε. Σπυρίδων, Αθήνα	30
Κυρίτσης Θωμ. Απόστολος, Καρδίτσα	50
Μανώλης Σωτήριος	20
Στρατηγόπουλος Κωνσταντίνος, Αθήνα	30
Τζιαφέτας Ιωάννης, Βόλος	50

ΚΑΡΔΙΤΣΑ	Ευρώ
Θεάκου-Τουλιά Φωτεινή	25
Καλαντζής Χριστόδουλος	20
Καφέντζη Ι. Ρούλα	30
Κοντούλης Θωμάς	50
Μανώλη-Ρόπη Ελένη	20
Παγώνη-Τουλιά Μαρία	25
Σκούφης Α. Θωμάς	30
Στεργίου Γεώργιος, Λάρισα	20
Τσιτσιπά Θ. Βασιλική	50

Μπορείτε να καταθέτετε τη συνδρομή σας στην τράπεζα
ALPHA BANK **GR 460 140 3610 3610 0200 201 2249**
Παραλήπτης, εφόσον σας ζητηθεί:
«Σύνδεσμος των απανταχού Μορφοβουνιωτών».
Παρακαλείσθε να καταχωρείτε το όνομά σας
στην κατάθεση για να σας σταλεί η απόδειξη είσπραξης.

Ο ανώνυμος που κατέθεσε 50 ευρώ στις 30-7-26 να τηλεφωνήσει στο 6974894058 (Γ. Βασιλούλης), προκειμένου να του σταλεί η εκδοθείσα απόδειξη.

ΚΡΕΟΠΩΛΕΙΟ ΤΑ ΑΓΡΑΦΑ
Αποστόλης Δ. Καπερώνης
Μεσενικολίτικα λουκάνικα με πράσο
Τμώλου και Γρηγορίου Ε' 74 Βύρωνας
Τηλ.: 210 76 66 375 Οικ.: 210 76 59 336 & 210 76 61 713

ΔΙΑΦΗΜΙΖΟΜΕΝΟΙ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΕΣ
Παρακαλούμε τους διαφημιζόμενους επαγγελματίες να συνδράμουν στην έκδοση της εφημερίδας στον λογαριασμό με αριθμό
IBAN **GR 46 0140 3610 3610 0200 2012 249** ALPHA BANK

Miaritis team - Μιαρίτης Κων/νος
Super market - Μορφοβούνι
Διανομή κατ' οίκον
Τηλ .: 2441095229 Κιν .: 6973416467

Προμηθέας EST. 1998
Ό,τι θέλετε, όταν το θέλετε
ΣΧΟΛΙΚΑ | ΧΑΡΤΙΚΑ | ΒΙΒΛΙΑ | ΤΣΑΝΤΕΣ | ΕΙΔΗ ΓΡΑΦΕΙΟΥ | ΕΠΟΧΙΚΑ | ΔΩΡΑ | ΑΝΑΛΩΣΙΜΑ Η/Υ & ΤΑΜΕΙΑΚΩΝ ΜΗΧΑΝΩΝ
Ι. ΚΟΡΟΜΠΙΛΗΣ & ΣΙΑ Ο.Ε. - ΝΕΑ ΑΓΟΡΑ - ΚΑΡΔΙΤΣΑ - 2441025226 - info.epromitheas@gmail.com - www.e-promitheas.gr

ΤΑ ΝΕΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΛΙΜΝΗΣ ΠΛΑΣΤΗΡΑ

ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΔΗΜΑΡΧΟΥ ΠΛΑΣΤΗΡΑ ΜΕ ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟ ΥΠΕΝ ΣΤ. ΠΑΠΑΣΤΑΥΡΟΥ

Τοπικά Πολεοδομικά Σχέδια, ανεμογεννήτριες και οικολογικό όριο στο επίκεντρο

Με τον υπουργό Ενέργειας και Περιβάλλοντος κ. Σταύρο Παπασταύρου είχε συνάντηση ο δήμαρχος Λίμνης Πλαστήρα, συνοδευόμενος από την βουλευτή Καρδίτσας κ. Σκόνδρα και τον Γ.Γ. του Δήμου κ. Μπράντζο. Τοπικά Πολεοδομικά Σχέδια, ανεμογεννήτριες και οικολογικό όριο της Λίμνης Πλαστήρα βρέθηκαν στο επίκεντρο της συζήτησης. Ο δήμαρχος ζήτησε από τον υπουργό την επίσπευση των διαδικασιών για την ολοκλήρωση των Τοπικών Πολεοδομικών Σχεδίων Δήμου Λίμνης Πλαστήρα, τα οποία παραμένουν σε εκκρεμότητα. Ο κ. Νάνος ανέφερε ότι τα Τοπικά Πολεοδομικά για την Λίμνη Πλαστήρα αποτελούν βασική προϋπόθεση για την Ανάπτυξη του Δήμου Λίμνης Πλαστήρα, η διαιώνιση των οποίων έχει αρνητικές συνέπειες στην υλοποίηση του Ειδικού Αναπτυξιακού Προγράμματος Αγράφων, που ο ίδιος ο πρωθυπουργός ανακοίνωσε στην Αργιθέα.

Ο υπουργός δεσμεύτηκε ότι θα ασχοληθεί προσωπικά και ότι θα προωθήσει το θέμα, αφού πρώτα ενημερωθεί από τις υπηρεσίες.

Ακολούθως ο δήμαρχος έθεσε το θέμα εγκατάστασης ανεμογεννητριών στη θέση «Καζάρμα» και την ευρύτερη περιοχή, χαρακτηρίζοντας ως μία από τις σημαντικότερες απειλές της Λίμνης Πλαστήρα. Όπως είπε χαρακτηριστικά, αν συμβεί αυτό, θα έχουν οριστικά καταστρέψει όχι μόνο τα βουνά, αλλά και την ίδια τη Λίμνη Πλαστήρα και την προοπτική της. Ο κ. Νάνος έκανε λόγο για περιβαλλοντικό έγκλημα και παρέδωσε στον υπουργό υπομνήματα, ενώ τον ενημέρωσε για την προσφυγή στη Δικαιοσύνη και ζήτησε από τον υπουργό την ανάκληση των σχετικών αδειοδοτήσεων.

Τέλος, ο δήμαρχος και η κ. Σκόνδρα από κοινού ζήτησαν από τον υπουργό τον επανακαθορισμό του οικολογικού ορίου της Λίμνης Πλαστήρα και να προχωρήσουν τα έργα ορεινής υδρονομίας, έτσι ώστε να πάψει η λίμνη να αδειάζει κάθε καλοκαίρι με σοβαρές περιβαλλοντικές, οικονομικές και κοινωνικές συνέπειες. Για την επίλυση του προβλήματος άρδευσης του Θεσσαλικού κάμπου είπαν ότι η μόνη ρεαλιστική λύση είναι η μερική μεταφορά νερού από τον άνω ρου του Αχελώου.

Δήμος Λίμνης Πλαστήρα και Ιταλική Πρεσβεία είναι έτοιμοι να προωθήσουν διμερείς συνεργασίες με Δήμους και φορείς της Ιταλίας, με σκοπό την αξιοποίηση ευρωπαϊκών και άλλων προγραμμάτων. Αυτό είναι η κατάληξη της επίσκεψης του προξένου της Ιταλίας στη Θεσσαλία κ. Θωμά Μπακούρου, ο οποίος είχε συνάντηση με τον δήμαρχο Λίμνης Πλαστήρα και τον Γ.Γ. του Δήμου κ. Μπράντζο. Στο επίκεντρο του ενδιαφέροντος βρέθηκαν διασυνοριακά Ευρωπαϊκά προγράμματα, στα οποία ο Δήμος μας θα μπορούσε να ενταχθεί με ανάλογους φορείς της Ιταλίας. Ιδιαίτερη αναφορά έγινε στο παραγωγικό προφίλ της Λίμνης Πλαστήρα, προϊόντα και επιχειρήσεις, οι οποίες θα μπορούσαν να ενταχθούν σε προγράμματα προώθησης τοπικών προϊόντων. Επίσης συζητήθηκαν θέματα Τουρισμού, καθώς και η προοπτική φιλοξενίας εκπαιδευτικών ευρωπαϊκών προγραμμάτων Erasmus στη Λίμνη Πλαστήρα.

ΑΜΕΣΗ ΔΗΜΟΠΡΑΤΗΣΗ 5 ΕΡΓΩΝ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΟΔΟΠΟΙΙΑΣ αποφάσισε το Δημοτικό Συμβούλιο Λίμνης Πλαστήρα, συνολικού προϋπολογισμού 2.520.000 €. Ονομαστικά είναι τα εξής: Βελτίωση αγροτικής οδοποιίας στην αμπελουργική ζώνη Κοινότητας Μεσενικόλα, 880.000 €, Δ.Ε. Νευρόπολης Αγράφων, 400.000 €, Δημοτικής Ενότητας Πλαστήρα, 500.000 €, Κοινότητας Κρυονερίου, 450.000 €, Κοινότητας Νεοχωρίου, 290.000 €. Τα έργα έρχονται να προστεθούν σε δύο άλλα ολοκληρωμένα έργα αγροτικής οδοποιίας, προϋπολογισμού 1.200.000 €, που αφορούν την αμπελουργική ζώνη Μοσχάτου – Μεσενικόλα και κτηνοτροφική ζώνη Ράζιας Μορφοβουνίου, καθώς και άλλο έργο προϋπολογισμού 500.000 €, αγροτική οδοποιία για Κρυονέρι, Καλύβια Πεζούλας, Φυλακτή και Νεοχώρι.

ΟΙ ΔΗΜΟΙ ΛΙΜΝΗΣ ΠΛΑΣΤΗΡΑ ΚΑΙ ΑΡΓΙΘΕΑΣ ΕΝΩΝΟΥΝ ΤΙΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΤΟΥΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΔΙΚΗ ΣΥΝΔΕΣΗ ΦΥΛΑΚΤΗΣ – ΠΕΤΡΙΛΟΥ: Την σύνδεση Λίμνης Πλαστήρα – Αργιθέας αποφάσισαν να υλοποιήσουν οι δήμαρχοι Παναγιώτης Νάνος και Α. Στεργίου, αποκαθιστώντας την διαδημοτική οδική ένωση μέσα από τον δρόμο Φυλακτής – Πετρίλου. Πρόκειται για έργο πολλαπλού σκοπού με έντονα αναπτυξιακά χαρακτηριστικά. Συμβάλλει στην τουριστική ανάπτυξη της περιοχής, διότι η Λίμνη Πλαστήρα αποκτά τουριστική ενδοχώρα, με προσδοκώμενο αποτέλεσμα την αύξηση διανυκτερεύσεων και επισκεπτών, και η Αργιθέα τουρίστες από τη Λίμνη Πλαστήρα.

ΟΜΟΦΩΝΗ ΕΚΛΟΓΗ προεδρείου Δημοτικού Συμβουλίου και ΔΕ: πρόεδρος αναδείχθηκε ο κ. Κώστας Μακρυγιάννης, αντιπρόεδρος η κ. Σοφία Χριστάκη και γραμματέας η κ. Γιάννα Ποδηματά για τα επόμενα 2,5 χρόνια της θητείας. Πριν την εκλογή ο δήμαρχος Παναγιώτης Νάνος ευχαρίστησε δημόσια την απερχόμενη πρόεδρο κ. Βασιλική Σκούφη και, όπως χαρακτηριστικά είπε, *«τίμησε την θέση του προέδρου του ΔΣ, υπηρέτησε με ευθύνη και συνέπεια και ήταν πάντοτε στην υπηρεσία των αναγκών του Δήμου, παρά τις επαγγελματικές υποχρεώσεις στο δικηγορικό της γραφείο στην Αθήνα».*

ΟΛΟΚΛΗΡΩΘΗΚΕ ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΩΝ ΚΑΤΕΔΑΦΙΣΕΩΝ επικίνδυνων κτισμάτων και απομάκρυνσης των υλικών. Ανάδοχος του έργου είναι η εταιρία «Μυλωνάς ΑΕ», με προϋπολογισμό 200.000 ευρώ. Το επώδυνο έργο είχε σημαντικές τεχνικές δυσκολίες και κάποιες κατεδαφίσεις έγιναν χειρωνακτικά, λόγω του ότι δεν υπάρχει πρόσβαση μηχανημάτων έργων, ούτε λόγω συνθηκών επιτρέπεται χρήση φορτηγών αυτοκινήτων.

Δύο ξεχωριστές παραστάσεις έγιναν στον χώρο εκδηλώσεων στο Υπαίθριο Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης (ΥΜΣΤ), στο «Στεφάνι» Μορφοβούνι: η πρώτη στην πανσέληνο του Ιουλίου, όπου παρουσιάστηκαν οι «Ψίθυροι Υπαίθρου», σπονδυλωτή αφήγηση με εναλλαγές ποίησης, μουσικής, τραγουδιών, πεζού Λόγου και εικόνας. Τα θέματα είναι εμπνευσμένα από τη Φύση, τον άνθρωπο και τις μνήμες του τόπου και παρουσιάστηκαν από την θεατρική ομάδα «ΟΜ» του Δήμου Λίμνης Πλαστήρα. Η δεύτερη, στην πανσέληνο του Αυγούστου, στην οποία τραγούδησε ο Φώτης Νάνος και έπαιξε πιάνο ο Άγγελος Παλαπέλας: ένα σπάνιο πρόγραμμα με ποιοτική μουσική. Την εκδήλωση οργάνωσε η Ένωση Αστυνομικών Καρδίτσας, με επικεφαλής τον διοικητή του Α.Τ. Λίμνης Πλαστήρα κ. Ζαρχανή.

ΝΕΑ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ 500.000 € εξασφάλισε ο Δήμος Λίμνης Πλαστήρα από το ειδικό Πρόγραμμα Αντιμετώπισης Φυσικών Καταστροφών για αποκατάσταση ζημιών σε υποδομές, αντιστήριξη δρόμων, καταστροφές που προέκυψαν από τον «Daniel», αλλά και την πρόσφατη κακοκαιρία «Erminio». Η πίστωση αυτή είναι αποτέλεσμα της επίσκεψης του δημάρχου στον υφυπουργό κ. Κατσαφάδο.

ΞΕΠΕΡΑΣΑΝ ΚΑΘΕ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ οι πολιτιστικές Εκδηλώσεις στον Δήμο Λίμνης Πλαστήρα, «Καλοκαίρι 2026». Από 1/7/2026 μέχρι 30/9/2026 σε όλα τα χωριά της Λίμνης έχουν προγραμματιστεί περισσότερες από 100 εκδηλώσεις με πολλά είδη τέχνης. Οι εκδηλώσεις είναι με την οικονομική στήριξη του Δήμου Λίμνης Πλαστήρα, με την συνεργασία των πολιτιστικών Συλλόγων των Κοινοτήτων. Για πρώτη φορά ο Δήμος συμμετείχε με το ποσό των 50.000 ευρώ για κάλυψη των πολιτιστικών εκδηλώσεων και την στήριξη των Συλλόγων.

Με τον υπουργό Ψηφιακής Διακυβέρνησης κ. Δημήτρη Παπαστεργίου συναντήθηκε ο δήμαρχος Λίμνης Πλαστήρα. Ο κ. Νάνος είχε την ευκαιρία να ενημερώσει τον Υπουργό για την υλοποίηση του Προγράμματος «Ανάπτυξη Εφαρμογών Έξυπνων Πόλεων και Τεχνολογιών για το Διαδίκτυο των Αντικειμένων (IoT)», ύψους 208.000 ευρώ (Smart Cities), αρμοδιότητας του υπουργού.

Επιπλέον, ενημέρωσε τον υπουργό για δύο καινοτόμα έργα που κατέθεσε ο Δήμος Λίμνης Πλαστήρα στο πρόγραμμα Leader, σχετικά με την δημιουργία υποδομών στον 4γενή τομέα, εστιάζοντας στην οικονομία της Γνώσης, την Τεχνολογία και το Περιβάλλον. Η πρωτοβουλία περιλαμβάνει τη δημιουργία του Innovation Hub (Κυψέλη Καινοτομίας), που θα αποτελέσει κόμβο στήριξης για νεοφυείς (start-up) επιχειρήσεις. Ο σχεδιασμός Κυψέλης Καινοτομίας (Innovation Hub) στο Μορφοβούνι και το «Σπίτι Καινοτομίας» στο Κρυονέρι. Η συνολική επένδυση φθάνει στις 700.000 ευρώ.

ΚΑΤ' ΙΔΙΑΝ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΓΙΑ ΤΟ ΔΗΜΟΓΡΑΦΙΚΟ ΤΗΣ ΥΠΑΙΘΡΟΥ είχε ο δήμαρχος με την υπουργό κ. Μιχαηλίδου, με την οποία συζήτησαν το δημογραφικό ως εθνικό πρόβλημα και ειδικότερα για τα ορεινά χωριά, τα οποία στις μέρες μας σβήνουν. Ο κ. Νάνος κατέθεσε προτάσεις και δήλωσε διαθεσιμότητα σε κάθε πρωτοβουλία.

ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΔΗΜΑΡΧΟΥ ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΥΡΓΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΣΥΝΟΧΗΣ: αναβαθμίζονται οι κατασκηνώσεις της «Νεράιδας»

Ο δήμαρχος παρουσίασε τις συμπεριληπτικές δομές που ετοιμάζει

Παρουσία της υπουργού Κοινωνικής Συνοχής και Οικογένειας κ. Δόμνας Μιχαηλίδου, του δημάρχου Λίμνης Πλαστήρα, του αντιδημάρχου κ. Στεργιόπουλου και του Γ.Γ. κ. Μπράντζου πραγματοποιήθηκε διευρυμένη σύσκεψη στο γραφείο Υπουργού με θέμα την αναβάθμιση των κατασκηνώσεων Λίμνης Πλαστήρα και την διεύρυνση λειτουργίας.

Το υπουργείο αξιολόγησε θετικά τον τρόπο με τον οποίο λειτουργεί η κατασκήνωση και κυρίως την εξωστρέφεια που δείχνει με την φιλοξενία παιδιών από άλλες χώρες (Κύπρος – Ουκρανία), αλλά και ομάδων που δεν έχουν εύκολη πρόσβαση, όπως τα παιδιά των ΡΟΜΑ.

Η υπουργός αναφέρθηκε θετικά στην προσπάθεια του Δήμου να εξελίξει την κατασκήνωση σε συμπεριληπτική δομή ψυχαγωγίας και εμπειρίας περιβάλλοντος για τα παιδιά, αλλά και στην εξωστρέφεια του Δήμου στις διεθνείς συνεργασίες. Ο δήμαρχος ευχαρίστησε την υπουργό και πρότεινε την διεύρυνση της κατασκηνωτικής περιόδου με την πιλοτική διοργάνωση Θερινών Σχολείων και Ακαδημιών Ελληνικού Πολιτισμού, στις οποίες θα συμμετέχουν Ελληνόπουλα της Ομογένειας ανά τον κόσμο. Επίσης πρότεινε την δημιουργία εκπαιδευτικών προγραμμάτων. Η υπουργός δεσμεύτηκε για χρηματοδότηση των κατασκηνώσεων του Δήμου Λίμνης Πλαστήρα με 400.000 ευρώ για το 2026.

ΣΥΜΠΕΡΙΛΗΨΗ: ΤΡΟΠΟΣ ΣΚΕΨΗΣ ΚΑΙ ΣΤΑΣΗ ΖΩΗΣ – ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΟΥ

Το απόγευμα της ίδιας μέρας ο δήμαρχος Λίμνης Πλαστήρα, προσκεκλημένος της υπουργού Κοινωνικής Συνοχής και Οικογένειας, μίλησε στην απολογιστική εκδήλωση και τελετή απονομής του «Σήματος Διαφορετικότητας», που έγινε στο αίθριο του Βυζαντινού Μουσείου. Στην εκδήλωση μίλησαν ο Υπουργός Ψηφιακής Διακυβέρνησης Δημήτρης Παπαστεργίου, η υπουργός κ. Δόμνα Μιχαηλίδου, η Υφυπουργός κ. Έλενα Ράπτη και ο δήμαρχος Λίμνης Πλαστήρα. Τον δήμαρχο προλόγισε με θερμά λόγια η υπουργός και ο κ. Νάνος παρουσίασε τις συμπεριληπτικές υποδομές και δράσεις του Δήμου που ήδη υλοποιήθηκαν. Παρουσίασε όσα σχεδιάζονται, με στόχο να καταστεί η Λίμνη Πλαστήρα φιλική και προσβάσιμη σε ΑμεΑ, αρχής γενομένης από την συμπεριληπτική παιδική χαρά στο Μορφοβούνι.

Ο δήμαρχος παρουσίασε δύο σημαντικά έργα, των οποίων οι μελέτες είναι σε εξέλιξη, όπως η μετατροπή του περιβάλλοντος χώρου της αναρρυθμιστικής λίμνης του Μοσχάτου σε ανοιχτό συμπεριληπτικό αθλητικό πάρκο ήπιας άθλησης, φιλικό στα ΑμεΑ. Επίσης αναφέρθηκε σε ένα καινοτόμο θεματικό εκπαιδευτικό Πάρκο Ενσυναίσθησης με θέμα «μπαίνω στα παπούτσια σου», το οποίο μελετά ο Δήμος. Στόχος του είναι η παροχή δυνατότητας για βιωματική προσέγγιση της πραγματικότητας των ΑμεΑ, η εκπαίδευση και ευαισθητοποίηση σε κάθε μορφή διαφορετικότητας. Σκοπός των νέων δομών του Δήμου Λίμνης Πλαστήρα είναι να συμβάλλει στην αλλαγή του τρόπου σκέψης, στην ενσυναίσθηση και σε μια άλλη προσέγγιση, διότι, όπως ανέφερε χαρακτηριστικά, *«Δεν υπάρχουν ανάπηροι άνθρωποι, αλλά ανάπηρες αντιλήψεις· όλοι μας έχουμε διαφορετικές δυνατότητες και δεξιότητες, αξίζει να δώσουμε σε όλους ίσες ευκαιρίες».*

ΣΗΜΑΝΤΙΚΑ ΕΡΓΑ ΥΠΟΔΟΜΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ

Τα έργα για την αγροτική παραγωγή στην αμπελουργική ζώνη Μεσενικόλα – Μοσχάτου, αλλά και τον κτηνοτροφικό οικισμό της Ράζιας, επιθεώρησε ο δήμαρχος με συνεργάτες. Ο Δήμος για αγροτικούς δρόμους εξασφάλισε 4.220.000 ευρώ, χωρίς να υπολογίζονται οι ετήσιες συντηρήσεις και οι αποκαταστάσεις από τις καταστροφές «Ιανός» και «Daniel». Για πρώτη φορά έχουμε ασφαλτοστρωμένους δρόμους στην αμπελουργική ζώνη Μοσχάτου και Μεσενικόλα, στον κτηνοτροφικό οικισμό Ράζια και τη Ραζιοπούλα, τσιμεντοστρώσεις στα επάνω χωριά της Νευρόπολης 500.000 ευρώ. Κατασκευάστηκε κλειστό αρδευτικό Αγίου Γεωργίου, έργο αξίας 1.200.000 ευρώ. Συντάσσεται μελέτη για το αρδευτικό Μοσχάτου – Μεσενικόλα, 2,8-3,1 εκ. ευρώ η εκτίμηση προϋπολογισμού.

Υπογράφηκε η σύμβαση για το έργο «Έλεγχος – συντήρηση δικτύων ύδρευσης» από τον δήμαρχο Λίμνης Πλαστήρα και τον ανάδοχο του έργου Δ. Δελήτσικα. Το έργο είναι εγγεγραμμένο στο τεχνικό πρόγραμμα 2026, με προϋπολογισμό 60.000 €.

Ομάδα εργασίας συστάθηκε με απόφαση δημάρχου Λίμνης Πλαστήρα, με σκοπό την εκπόνηση μελέτης για την επίλυση συγκοινωνιακών θεμάτων στις παραλίμνιες κοινότητες. Προβλέπονται: **Α) Οργανωμένοι χώροι για δωρεάν στάθμευση** αυτοκινήτων σε κάθε κοινότητα, **Β) Χώροι στάθμευσης ΑμεΑ**, **Γ) Δημιουργία χώρων στάθμευσης και αναστροφής τουριστικών λεωφορείων**, για διασφάλιση πρόσβασης σε μουσεία και άλλα σημεία τουριστικού ενδιαφέροντος, **Δ) Καθορισμός θέσεων αποβίβασης – επιβίβασης** για την ασφαλή εξυπηρέτηση επιβατών σε λεωφορεία του ΚΤΕΛ, **Ε) Μονοδρόμηση τμημάτων δημοτικών οδών** για τις ημέρες αιχμής σε πολιτιστικές και άλλες εκδηλώσεις, κ.ά.

Υπογράφηκε συμβόλαιο παραχώρησης ακινήτου της Εκκλησίας Κρυονερίου στον Δήμο Λίμνης Πλαστήρα, με σκοπό την άμεση αξιοποίηση για επιστημονικούς, πολιτιστικούς και αναπτυξιακούς σκοπούς. Η παραχώρηση έγινε μετά από θετική εισήγηση του τοπικού εκκλησιαστικού συμβουλίου στον κ. Τιμόθεο και ομόφωνη απόφαση του Μητροπολιτικού Συμβουλίου της ΙΜΘΦ και του Δημοτικού Συμβουλίου Λίμνης Πλαστήρα. Το συμβόλαιο υπέγραψαν ο εφημέριος του Κρυονερίου παπα-Λευτέρης και ο δήμαρχος Λίμνης Πλαστήρα.

Ο Δήμος Λίμνης Πλαστήρα πρότεινε την μετατροπή σε «Σπίτι της Καινοτομίας», με την ριζική ανακαίνιση του κτιρίου, την επένδυση σε νέες τεχνολογίες και την Τεχνητή Νοημοσύνη, διασύνδεση με ερευνητικά κέντρα και επιστημονικές βιβλιοθήκες διεθνών πανεπιστημίων και ψηφιακά αποθετήρια σε όλο τον κόσμο. Για τον σκοπό αυτό έχει εκπονήσει μελέτη για την ανακαίνιση του σπιτιού, την προμήθεια εξοπλισμού, την δημιουργία δεκαπέντε (15) θέσεων εργασίας, οι οποίες θα διατίθενται δωρεάν σε νέους επιστήμονες και ψηφιακούς νομάδες. Το **«Σπίτι της Καινοτομίας»** στο Κρυονέρι αποτελεί μέρος του προγράμματος Innovation Hub του Δήμου Λίμνης Πλαστήρα, το οποίο προβλέπει παράλληλα την δημιουργία επιχειρηματικού κέντρου για φιλοξενία 11 νεοφυών επιχειρήσεων στο Μορφοβούνι, καθώς και θερινή «κατασκήνωση καινοτομίας» στη Λίμνη Πλαστήρα.

Πολυμηχάνημα με πλήρη παρελκόμενα, όπως σκαπτικό βραχίονα, εκχιονιστική λεπίδα, βραχίονα με θαμνοκοπτικό καταστροφέα κ.ά. Πρόκειται για νέο εξοπλισμό με δυνατότητα παρέμβασης σε μικρούς δρόμους των χωριών και με πολλαπλές χρήσεις, από τον αποχιονισμό τον χειμώνα, εκσκαφές και καθαρισμούς φρεατίων, κλαδονομή και άλλες εργασίες, που μέχρι σήμερα δεν υπήρχε πρόσβαση σε μεγάλα μηχανήματα. Το πολυμηχάνημα είναι μέρος σημαντικού προγράμματος αναβάθμισης του εξοπλισμού Πολιτικής Προστασίας και η προμήθεια έγινε έπειτα από διαγωνιστική διαδικασία, με συνολικό προϋπολογισμό του έργου 250.000 € για το μηχάνημα, αλλά και δύο αυτοκίνητα 4Χ4, που τα προμηθεύτηκε ήδη ο Δήμος.

ΠΛΑΣΤΗΡΕΙΑ

Πολιτισμός, μνήμη και η φωνή των Μορφοβουνιωτών

Του Δημήτρη Θ. Ραχωβίτσα

Τα «Πλαστήρεια» δεν είναι απλώς μια σειρά καλοκαιρινών πολιτιστικών εκδηλώσεων. Είναι ένας θεσμός που συνδέθηκε με την ιστορία, την παράδοση και τη ζωντανή μνήμη του Μορφοβουνίου, του παλιού Βουνεσίου και γενικότερα της περιοχής της Λίμνης Πλαστήρα.

Κάθε χρόνο, ιδιαίτερα στο πρώτο δεκαπενθήμερο του Αυγούστου, το Μορφοβούνι γίνεται σημείο συνάντησης ανθρώπων που ζουν στον τόπο, αλλά και εκείνων που έφυγαν και επιστρέφουν. Οι εκδηλώσεις πραγματοποιούνται προς τιμήν του Νικολάου Πλαστήρα και περιλαμβάνουν μουσικά αφιερώματα, θεατρικές παραστάσεις, παραδοσιακά δρώμενα, αγραφιώτικο πανηγύρι, εκθέσεις, αναβιώσεις εθίμων, παραδοσιακά παιχνίδια και άλλες πολιτιστικές και αθλητικές δραστηριότητες.

Όμως πίσω από τις εκδηλώσεις υπάρχει κάτι ακόμη σημαντικότερο: η προσπάθεια των Μορφοβουνιωτών να μη χαθεί η σχέση με τον τόπο και η μνήμη των προηγούμενων γενεών.

Το Μορφοβούνι, παλαιότερα Βουνέσι, έχει μια ιδιαίτερα πλούσια ιστορική και πολιτιστική διαδρομή. Είναι η ιδιαίτερη πατρίδα του Νικολάου Πλαστήρα, αλλά και τόπος καταγωγής σημαντικών ανθρώπων των Γραμμάτων και των Τεχνών, όπως ο Αντώνης Σαμαράκης και ο ζωγράφος Δημήτριος Γιολδάσης. Η ιστορία του χωριού είναι δεμένη με τους αγώνες, τις καταστροφές, τη μετανάστευση και τις μεγάλες αλλαγές που γνώρισε η ελληνική ύπαιθρος.

Ιδιαίτερα σημαντικό ρόλο σε αυτή την προσπάθεια έπαιξαν οι Σύλλογοι των Μορφοβουνιωτών. Από το 1976 οργανώθηκαν Σύλλογοι στην Αθήνα, στον Βόλο και στην Καρδίτσα, δημιουργώντας έναν ισχυρό δεσμό ανάμεσα στους ανθρώπους που έφυγαν από το χωριό και σε εκείνους που παρέμειναν ή επέστρεφαν σε αυτό. Οι σύλλογοι αυτοί δεν περιορίστηκαν μόνο σε κοινωνικές δραστηριότητες. Συνέβαλαν σε έργα υποδομής, στον πολιτισμό και κυρίως στη διατήρηση της επαφής των απόδημων με την πατρίδα τους.

Μέσα σε αυτή την προσπάθεια γεννήθηκε και η εφημερίδα «Βουνεσιώτικη Φωνή».

Από το 1987, στην Αθήνα, άρχισε να εκδίδεται τριμηνιαία η «Βουνεσιώτικη Φωνή», μια πολυσέλιδη εφημερίδα που έγινε δίαυλος επικοινωνίας των Μορφοβουνιωτών όπου κι αν βρίσκονταν. Δεν ήταν απλώς ένα έντυπο με ειδήσεις. Ήταν η φωνή του χωριού. Μέσα από τις σελίδες της καταγράφονταν άνθρωποι, γεγονότα, αναμνήσεις, δραστηριότητες των συλλόγων, προβλήματα και αγώνες, αλλά και όσα συνέβαιναν στην καθημερινή ζωή της κοινότητας.

Με την πάροδο του χρόνου η «Βουνεσιώτικη Φωνή» μετατράπηκε σε «Μορφοβουνιώτικη Φωνή», ακολουθώντας και την επίσημη ονομασία του χωριού. Η εφημερίδα συνέχισε να αποτελεί έναν πολύτιμο δεσμό ανάμεσα στο Μορφοβούνι και στους απανταχού Μορφοβουνιώτες.

Και εδώ βρίσκεται ίσως η μεγαλύτερη ιστορική της αξία.

Σήμερα, τα παλιά φύλλα της «Βουνεσιώτικης Φωνής» και της «Μορφοβουνιώτικης Φωνής» δεν αποτελούν απλώς παλιά χαρτιά. Είναι ένα ζωντανό αρχείο της κοινωνίας του Μορφοβουνίου. Τα Γενικά Αρχεία του Κράτους έχουν διασώσει σημαντικό αρχειακό υλικό, ενώ έχει προχωρήσει και η ψηφιοποίηση των φύλλων, ώστε να είναι διαθέσιμα στους ερευνητές και στους ανθρώπους του τόπου. Η ίδια η ΕΡΤ έχει χαρακτηρίσει το υλικό αυτό σπάνιο αρχειακό τεκμήριο και αναφέρει ότι περιλαμβάνει την περίπου τριαντάχρονη διαδρομή της εφημερίδας.

Έτσι, τα «Πλαστήρεια» και η «Βουνεσιώτικη – Μορφοβουνιώτικη Φωνή» μπορούν να ιδωθούν ως δύο διαφορετικές εκφράσεις της ίδιας ανάγκης: της ανάγκης ενός τόπου να κρατήσει ζωντανή την ταυτότητά του.

Το ένα μέσα από τη γιορτή, τη μουσική, τον χορό, το θέατρο και την παράδοση.

Το άλλο μέσα από τον γραπτό λόγο, την καταγραφή, τη μνήμη και την επικοινωνία.

Και τα δύο, με διαφορετικό τρόπο, υπηρετούν την ίδια μεγάλη υπόθεση: να μη χαθεί η επαφή του ανθρώπου με τον τόπο του.

Γιατί το Μορφοβούνι δεν είναι μόνο ένα όμορφο χωριό στις πλαγιές των Αγράφων. Είναι ένας τόπος με ιστορία, ανθρώπους, αγώνες, πολιτισμό και μνήμη. Είναι ένας τόπος που γνώρισε τη μετανάστευση και την ερήμωση, αλλά δεν έπαψε να δημιουργεί δεσμούς με τα παιδιά του, όπου κι αν αυτά βρέθηκαν.

Και αυτός είναι ο πραγματικός ρόλος των «Πλαστηρείων».

Να ανοίγουν κάθε χρόνο μια μεγάλη πόρτα στο παρελθόν, για να συναντιέται με το παρόν.

Να επιστρέφουν οι απόδημοι στο χωριό τους.

Να γνωρίζουν οι νεότεροι τις παραδόσεις των παλαιότερων.

Να ακούγονται ξανά τραγούδια που κινδύνευαν να σιωπήσουν.

Να θυμούνται οι παλιοί και να μαθαίνουν οι νέοι.

Και, όπως κάποτε η «Βουνεσιώτικη Φωνή» ταξίδευε από την Αθήνα προς τους Μορφοβουνιώτες της Ελλάδας και του εξωτερικού, έτσι και σήμερα τα «Πλαστήρεια» λειτουργούν σαν μια μεγάλη, ζωντανή πρόσκληση επιστροφής.

Μια πρόσκληση προς όλους τους Μορφοβουνιώτες, τους παλιούς και τους νέους, τους ντόπιους και τους απόδημους.

Γιατί ένας τόπος δεν χάνεται όταν φεύγουν οι άνθρωποί του.

Χάνεται όταν εκείνοι πάψουν να τον θυμούνται.

Και το Μορφοβούνι, μέσα από τους ανθρώπους του, τους Συλλόγους, την εφημερίδα του, τα έθιμά του και τα «Πλαστήρεια», αποδεικνύει ότι η μνήμη μπορεί να ταξιδεύει μακριά χωρίς ποτέ να ξεχνά τον δρόμο της επιστροφής.

ΕΠΙΚΑΙΡΟ ΑΡΘΡΟ

Οι Αρχιτέκτονες του Συναισθήματος

Μορφές που Σφράγισαν τον Ελληνικό Πολιτισμό

Του Βασίλη Αλεξίου

Τι χρονιά και αυτή μέχρι στιγμής.

Προσπαθώ να φέρω στο μυαλό ποιοι ηθοποιοί έφυγαν από τη ζωή το 2026 και κάθε φορά συνειδητοποιώ ότι υπάρχει κάποιος που ξεχνάω. Ονόματα που έγραψαν τη δική τους ιστορία και θα είναι πάντοτε εδώ, να μας συντροφεύουν με τις ταινίες τους, τις ατάκες τους, τα τραγούδια και πάει λέγοντας.

Με μια γρήγορη ματιά, μέχρι στιγμής μας άφησαν οι: Μάρω Κοντού, Μαίρη Λίντα, Μαρινέλλα, Χρήστος Πολίτης, Χρήστος Βαλαβανίδης, Μιχάλης Μόσιος.

Σήμερα θα μιλήσουμε με λίγα λόγια γι' αυτούς τους ανθρώπους που άφησαν ανεξίτηλο το αποτύπωμά τους και θα είναι πάντοτε εδώ, συντροφιά στις πιο δύσκολες στιγμές. Βλέπετε, η ελληνική πολιτιστική σκηνή των τελευταίων δεκαετιών σημαδεύτηκε ανεξίτηλα από μορφές που κατάφεραν να υπερβούν τα όρια της απλής καλλιτεχνικής παρουσίας και να γίνουν κομμάτι της συλλογικής μας μνήμης, και να μνημονεύονται για πολλά χρόνια ακόμα.

Ξεκινάμε με την Μάρω Κοντού, η οποία ενσάρκωσε όσο λίγες την αστική κομψότητα, τη θηλυκότητα και το εκλεπτυσμένο μπρίο. Ξεκινώντας από τον χορό, πέρασε στην υποκριτική για να εξελιχθεί σε μία από τις πιο λαμπερές πρωταγωνίστριες της χρυσής εποχής του ελληνικού κινηματογράφου. Η ερμηνεία της ως «Ελενίτσα» στο αριστουργηματικό «Η δε γυνή να φοβήται τον άνδρα», δίπλα στον Γιώργο Κωνσταντίνου, αλλά και οι ρόλοι της σε ταινίες όπως «Μια Ιταλίδα απ' την Κυψέλη» και «Αλίμονο στους νέους», σφράγισαν την εγχώρια κωμωδία. Με απαράμιλλη συνέπεια υπηρέτησε το θεατρικό σανίδι σε ένα ευρύτατο ρεπερτόριο, ενώ τίμησε τα κοινά μέσα από την ενασχόλησή της με την πολιτική, διατηρώντας μέχρι το τέλος της ζωής της την αρχοντιά και τη διακριτική της γοητεία.

Στον χώρο του τραγουδιού, η Μαρινέλλα υπήρξε η απόλυτη επαναστάτρια της σκηνής. Άλλαξε ριζικά τον τρόπο με τον οποίο παρουσιάζεται το ελληνικό τραγούδι, όντας η πρώτη γυναίκα που σηκώθηκε από την παραδοσιακή καρέκλα του λαϊκού πάλκου για να εντάξει την κίνηση, το θεατρικό πάθος και τον εκρηκτικό δυναμισμό στην ερμηνεία. Από τη μυθική κοινή της πορεία με τον Στέλιο Καζαντζίδη μέχρι τις ιστορικές συνεργασίες με τον Μάνο Χατζιδάκι, τον Μίμη Πλέσσα, τον Γιώργο Ζαμπέτα και τα αξεπέραστα ρεσιτάλ με τον Κώστα Χατζή, η φωνή της έντυσε διαχρονικούς ύμνους, όπως το «Σταλιά-σταλιά», το «Άνοιξε πέτρα» και το «Κι ύστερα», ορίζοντας το πρότυπο της μεγάλης ντίβας του πενταγράμμου.

Στο λαϊκό θέατρο και την επιθεώρηση, ο Μιχάλης Μόσιος κατέκτησε μια εντελώς ξεχωριστή θέση, συνδέοντας το όνομά του με έναν από τους πιο δημοφιλείς χαρακτήρες της ελληνικής ποπ κουλτούρας: τον «Ταμτάκο». Μέσα από τον πονηρό, καταφερτζή αλλά βαθιά καλόκαρδο αυτόν ήρωα, ο Μόσιος δεν χάρισε απλώς άφθονο γέλιο σε κινηματογράφο, βιντεοκασέτες και θέατρο, αλλά καυτηρίασε με αφοπλιστική σάτιρα τη γραφειοκρατία, την κοινωνική ανισότητα και την καθημερινότητα του απλού πολίτη, κερδίζοντας την ανυπόκριτη αγάπη των λαϊκών στρωμάτων.

Τη δική του ξεχωριστή διαδρομή χάραξε ο Χρήστος Πολίτης, ένας ηθοποιός με σπάνιο υποκριτικό βάθος, αριστοκρατικό παράστημα και χαρακτηριστική, δωρική φωνή. Αφού ξεχώρισε σε ιστορικές και δραματικές κινηματογραφικές παραγωγές, όπως «Ο Αστραπόγιαννος» και ο «Παπαφλέσσας», πέρασε για πάντα στην τηλεοπτική ιστορία ενσαρκώνοντας τον «Γιάγκο Δράκο» στη μακροβιότερη καθημερινή σειρά της χώρας. Παρά τη σαρωτική επιτυχία και τη μαζική αναγνωρισιμότητα, ο Πολίτης παρέμεινε πιστός στην ουσία της θεατρικής τέχνης, ιδρύοντας δικό του θέατρο και επιλέγοντας, με υποδειγματική σεμνότητα και αξιοπρέπεια, να αποσυρθεί μακριά από τη δημοσιότητα όταν θεώρησε ότι ο κύκλος του έκλεισε.

Ο Χρήστος Βαλαβανίδης υπήρξε μία από τις πιο ιδιαίτερες, πολυδιάστατες και πνευματώδεις μορφές της ελληνικής τέχνης. Απόφοιτος της Δραματικής Σχολής του Εθνικού Θεάτρου, ξεχώρισε από τα πρώτα του βήματα για το αβίαστο, ευφυές του χιούμορ, την εκφραστική του πλαστικότητα και τη βαθιά καλλιτεχνική του παιδεία, καθώς δεν υπήρξε μόνο σπουδαίος ηθοποιός, αλλά και αναγνωρισμένος ποιητής και συγγραφέας.

Στον κινηματογράφο έγραψε ιστορία με την καθηλωτική του ερμηνεία στην καλτ ταινία του Νίκου Νικολαΐδη «Τα κουρέλια τραγουδάνε ακόμα» (1979), η οποία του χάρισε το Βραβείο Α΄ Ανδρικού Ρόλου στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης. Ακολούθησαν εξαιρετικές εμφανίσεις σε ταινίες-σταθμούς, όπως η θρυλική «Λούφα και παραλλαγή» του Νίκου Περάκη, «Η φωτογραφία» του Νίκου Παπατάκη και η σατιρική κωμωδία «Το κλάμα βγήκε απ' τον Παράδεισο». Παράλληλα, στην τηλεόραση αγαπήθηκε έντονα από το ευρύ κοινό μέσα από σειρές όπως «Το μινόρε της αυγής» και «Οι αυθαίρετοι», όπου μετέφερε στη μικρή οθόνη χαρακτήρες γεμάτους αυθεντικότητα και ιδιοσυγκρασιακό χιούμορ.

Η μεγάλη του αγάπη παρέμεινε πάντα το θεατρικό σανίδι, το οποίο υπηρέτησε με αφοσίωση μέσα από το κλασικό και σύγχρονο ρεπερτόριο, αλλά και ως δημιουργός. Μαζί με τη σύζυγό του, την ηθοποιό Ασπασία Κράλλη, δημιούργησαν το «Από Μηχανής Θέατρο», έναν ιστορικό χώρο πολιτισμού που στέγασε πρωτοποριακές παραστάσεις και ουσιαστικές καλλιτεχνικές αναζητήσεις. Ο Χρήστος Βαλαβανίδης άφησε το αποτύπωμα ενός σπάνιου πνευματικού ανθρώπου, που συνδύασε τη λαϊκή αποδοχή με την υψηλή καλλιτεχνική ποιότητα.

Τέλος, η Μαίρη Λίντα αποτελεί ένα από τα πιο φωτεινά και εκρηκτικά φαινόμενα στην ιστορία του ελληνικού τραγουδιού. Διαθέτοντας μια σπάνια, κρυστάλλινη φωνή με απίστευτη έκταση, ακρίβεια στις κολορατούρες και φυσικό τέμπο, ανανέωσε ριζικά το λαϊκό τραγούδι τη δεκαετία του 1960, εισάγοντας έναν αέρα κοσμοπολίτικης λάμψης, φρεσκάδας και θεατρικότητας.

Η πορεία της συνδέθηκε άρρηκτα με τον ιδιοφυή συνθέτη και δεξιοτέχνη του μπουζουκιού Μανώλη Χιώτη. Μαζί δημιούργησαν ένα ανεπανάληπτο καλλιτεχνικό (και για χρόνια προσωπικό) δίδυμο, που άλλαξε για πάντα τη νυχτερινή διασκέδαση και τη δισκογραφία. Με τις γρήγορες διφωνίες τους και τη μίξη του λαϊκού με το μάμπο, το λάτιν και την τζαζ, έβγαλαν το μπουζούκι από τα στενά όρια των υπογείων ταβερνείων και το έβαλαν στα πολυτελή κοσμικά κέντρα, στα σαλόνια της εποχής, αλλά και στα μεγαλύτερα διεθνή θέατρα, φτάνοντας μέχρι τον Λευκό Οίκο. Τραγούδια όπως τα «Περασμένες μου αγάπες», «Δεν θέλω τέτοιες φιλίες», «Αφού το θες», «Σβήσε τη φλόγα» και «Ηλιοβασιλέματα» έμειναν ανεξίτηλα στη μουσική μας ιστορία.

Πέρα από τη συνεργασία της με τον Χιώτη, η Μαίρη Λίντα διέπρεψε και σε ένα ευρύτερο έντεχνο και λαϊκό ρεπερτόριο. Ιστορική υπήρξε η συνεργασία της με τον Μίκη Θεοδωράκη, ερμηνεύοντας μοναδικά τον κύκλο τραγουδιών «Επιτάφιος» σε ποίηση Γιάννη Ρίτσου, αλλά και με τον Μάνο Χατζιδάκι. Το 1961 κέρδισε το πρώτο βραβείο στο Φεστιβάλ Ελαφρού Τραγουδιού Θεσσαλονίκης με το «Απαγωγή» του Θεοδωράκη, ενώ η λαμπερή της παρουσία στον ελληνικό κινηματογράφο, μέσα από δεκάδες μουσικές εμφανίσεις σε ταινίες, σφράγισε μια ολόκληρη εποχή.

Κοιτάζοντας συνολικά αυτές τις διαδρομές, γίνεται φανερό πως η δύναμη του ελληνικού θεάτρου, του κινηματογράφου και του τραγουδιού δεν στηρίχθηκε απλώς σε εφήμερες επιτυχίες, αλλά σε ανθρώπους με αυθεντικό εκτόπισμα, πάθος και καλλιτεχνικό ήθος. Είτε μέσα από τη διαχρονική μνήμη εκείνων που ολοκλήρωσαν τον βιολογικό τους κύκλο είτε μέσα από την παρουσία όσων παραμένουν ζωντανοί μάρτυρες μιας ανεπανάληπτης εποχής, το αποτύπωμά τους μένει αναλλοίωτο στον χρόνο. Με το ταλέντο, τη φωνή, το γέλιο και τη συγκίνηση που χάρισαν απλόχερα, κατάφεραν να νικήσουν τη λήθη, παραμένοντας για πάντα οι αιώνιοι πρωταγωνιστές της συλλογικής μας καρδιάς.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ ΣΤΟΥΣ ΕΠΙΤΥΧΟΝΤΕΣ

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συνδέσμου μας και η εφημερίδα Μ.Φ. εκφράζουν τα θερμά τους συγχαρητήρια στους νέους φοιτητές μας για την επιτυχία τους και την εισαγωγή τους στην Τριτοβάθμια Εκπαίδευση:

- Στον **Θωμά Γ. Καλογιαννάκη**, εγγονό του Θωμά Γ. Κατοίκου, για την εισαγωγή του στο Τμήμα Φυσικής του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών.

- Στον **Στέφανο Σανιδά**, για την εισαγωγή του στο Τμήμα Γεωπονίας του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου στην Καλαμάτα.

Ευχόμαστε ολόψυχα καλή αρχή στο νέο τους ξεκίνημα, καλές σπουδές και μια δημιουργική φοιτητική πορεία γεμάτη υγεία, προόδους και επιτυχίες.

Η νέα γενιά του Συνδέσμου μας μάς γεμίζει με βαθιά υπερηφάνεια!

Ενημερώστε μας για τις επιτυχίες των παιδιών & εγγονιών σας, ώστε να τις δημοσιεύσουμε στο επόμενο φύλλο.

ΝΕΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΟΡΦΟΒΟΥΝΙΩΤΩΝ Ν. ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ

1) ΔΕΚΑΠΕΝΤΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2026

Πιστοί ήταν στο μεγάλο ραντεβού, για ακόμη μια φορά, τις μέρες του Δεκαπενταύγουστου πάρα πολλοί συμπατριώτες μας που κατοικούν μακριά από το χωριό. Συναντήσεις συγγενών και φίλων, χαρούμενη διάθεση, μεγάλες και μικρές παρέες έδωσαν το στίγμα των ημερών.

Η πλατεία, τα καταστήματα και η περίφημη «Βόλτα» μέχρι το Εξοχικό γέμισαν κόσμο, δίνοντας ζωή και δημιουργώντας προσδοκίες για ακόμη περισσότερο κόσμο την επόμενη φορά.

Σε όλο αυτό το υπέροχο κλίμα βοήθησε βέβαια και το πλούσιο πρόγραμμα πολιτιστικών εκδηλώσεων ΠΛΑΣΤΗΡΙΑ 2026, που συνδιοργανώθηκε από τους Συλλόγους των χωριανών μας, από τον Δήμο Λίμνης Πλαστήρα, την Τοπική Κοινότητα, την Περιφέρεια Θεσσαλίας, τον ΙΡΑ Καρδίτσας και τα καταστήματα της Πλατείας.

Οι εκδηλώσεις ξεκίνησαν στις 31/7 με τη θεατρική παράσταση «Ψίθυροι της Υπαίθρου» από τη θεατρική ομάδα ΟΜ του Δήμου Λίμνης Πλαστήρα. Στις 2/8 είχαμε παράσταση από το Θέατρο Σκιών (Καραγκιόζης) Καραμαγκιόλας και στις 5/8 τη θεατρική παράσταση «Μια θεία μα τι θεία» από τη Θεατρική Σκηνή Καρδίτσας. Στις 12/8 είχαμε τη γιορτή πίτας, τραγούδια από τη χορωδία του Συλλόγου της Καρδίτσας και χορούς από το χορευτικό τμήμα του ίδιου Συλλόγου. Στις 13/8 ακολούθησε η Λαϊκή-Ρεμπέτικη Βραδιά και στις 14/8 το μεγάλο παραδοσιακό πανηγύρι μας, με παρουσία πλήθους κόσμου (ασφυκτικά γεμάτη η πλατεία). Στις 15/8 υποδεχθήκαμε την Παναγία με θρησκευτική κατάνυξη και σεβασμό, η οποία και φιλοξενήθηκε μέχρι και τις 30/8 στον Ιερό Ναό του χωριού μας, όπως κάθε χρόνο. Με τη βοήθειά της, και του χρόνου να είμαστε όλοι καλά να την υποδεχθούμε και να τη φιλοξενήσουμε και πάλι. Στις 16/8 πραγματοποιήθηκε παράσταση με Μάγο για μικρούς και μεγάλους. Στις 18/8 είχαμε στην πλατεία τη βραδιά νεολαίας με DJ, με μεγάλη συμμετοχή και χορό από τους νέους του χωριού μας. Τέλος, στις 28/8 διοργανώθηκε από τον ΙΡΑ Καρδίτσας η «Βόλτα κάτω από το φεγγάρι» στο μονοπάτι του Αγ. Κωνσταντίνου.

Όλες οι εκδηλώσεις στέφθηκαν από μεγάλη επιτυχία! Ευχόμαστε από καρδιάς να είμαστε και πάλι παρόντες του χρόνου, δίνοντας συγχαρητήρια σε όλους όσοι βοήθησαν στη διοργάνωση και την πραγματοποίηση των εκδηλώσεων.

2) ΕΠΙΤΥΧΙΑ

Το μέλος του Συλλόγου μας Θωμάς Βασιλούλης, γιος του Σεραφείμ και της Ρούλας (Βαρβάρας) Βασιλούλη, πέτυχε την εισαγωγή του στο Τμήμα Ηλεκτρολόγων Μηχανικών και Μηχανικών Υπολογιστών του ΑΠΘ (Θεσσαλονίκη), όντας πρώτος στο 5ο ΓΕΛ Βόλου με 19.190 μόρια. Η επιτυχία του μας χαροποίησε ιδιαίτερα. Συγχαρητήρια, Θωμά! Καλές σπουδές!

ΤΟ Δ.Σ. ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

3) ΧΟΡΕΥΤΙΚΟ

α) Βράβευση

Στην τελετή λήξης του χορευτικού έτους στις 19 Ιουνίου, για την οποία μιλήσαμε στο προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας, βραβεύσαμε με τιμητική πλακέτα δύο μέλη του χορευτικού με διαχρονική και μεγάλη προσφορά στον Σύλλογό μας και στο Χορευτικό τμήμα. Πρόκειται για τους: i) Σεραφείμ Βασιλούλη του Θωμά και ii) Ιωάννη Νικοβιώτη, φίλο του Συλλόγου μας. Η βραδιά κύλησε όμορφα και με πολύ χορό και έκλεισε με το καθιερωμένο ραντεβού στα τέλη Σεπτεμβρίου για το νέο χορευτικό έτος 2026-2027!

β) Εμφανίσεις Χορευτικού

Στις 27/8 και 12/9 πραγματοποιήθηκαν άλλες δύο εμφανίσεις του χορευτικού μας στο κάμπινγκ «ΣΥΚΙΑ» στην Κάτω Γατζέα, με πλούσιο πρόγραμμα, το οποίο περιλάμβανε τόσο παραδοσιακούς δημοτικούς χορούς από Θεσσαλία, Μακεδονία και Θράκη όσο και νησιώτικους και λαϊκούς χορούς.

γ) Έναρξη χορευτικού

Η λειτουργία του χορευτικού για το νέο χορευτικό έτος θα ξεκινήσει στα τέλη Σεπτεμβρίου στα γραφεία του Συλλόγου μας. Για την ημέρα και την ώρα θα υπάρξει ανακοίνωση στη σελίδα του Συλλόγου στο Fb και στο επόμενο φύλλο της εφημερίδας. Επίσης, όποιος ενδιαφέρεται να συμμετέχει στην προσπάθεια μπορεί να απευθύνεται στα τηλέφωνα:

6974785222 – Σταμογιώργος Ηλίας
6977680825 – Βασιλούλης Κων/νος
6979506161 – Κατσακιώρη Σοφία

Επιτυχής η 2η Σύνοδος Απανταχού Ελληνισμού στη Λίμνη Πλαστήρα

Σημαντικές αποφάσεις για διεύρυνση και διάδοση του Ελληνικού Πολιτισμού

Στη Λίμνη Πλαστήρα πραγματοποιήθηκε στις 18-19/07/2026 η 2η Σύνοδος του Ενιαίου Πολιτιστικού Δόγματος Ελλάδος, Κύπρου, Απανταχού Ελληνισμού «Των Ελλήνων οι Κοινότητες», με την συμμετοχή της Ένωσης Μεσενικολιτών Αθήνας ως εκπρόσωπος φορέας του Δήμου Λίμνης Πλαστήρα. Οι εργασίες έγιναν στο Πολιτιστικό Κέντρο «Αντώνης Σαμαράκης» στο Μορφοβούνι, ενώ τα μέλη φιλοξενήθηκαν στις Δημοτικές Κατασκηνώσεις της Νεράιδας. Συμμετείχαν 50 σύνεδροι από 25 ιδρυτικούς συλλόγους και άλλους φορείς της κοινωνίας από Ελλάδα, Κύπρο, Καλαβρία Ιταλίας, Βόρειο Ήπειρο, άλλες χώρες που έχει παρουσία η Ελληνική Ομογένεια. Η εκδήλωση ξεκίνησε με αναφορά στα 52 χρόνια από την εισβολή των Τούρκων στην Κύπρο και τη συνεχιζόμενη κατοχή. Προβλήθηκε ντοκιμαντέρ του δημοσιογράφου Νίκου Ασλανίδη με τίτλο «Where are they», με αναφορά στους αγνοούμενους Ελλαδίτες και Κύπριους της τουρκικής εισβολής στη Μεγαλόνησο στις 20/7/1974.

Τις εργασίες της Συνόδου άνοιξε η Α΄ Αντιπρόεδρος του ΕΠΟΔ κ. Χριστίνα Δ. Γκόλνα, στη θέση του προέδρου Ξεν. Ξενοφώντος, ο οποίος έφυγε εκτάκτως λίγες ώρες πριν την εκδήλωση και για πολύ σοβαρό λόγο αναχώρησε για την Κύπρο. Εκ μέρους του Δήμου το καλωσόρισμα έκαμε ο αντιδήμαρχος Διοίκησης και Πολιτισμού κ. Θωμάς Στεργιόπουλος, ο οποίος αναφέρθηκε στην αξία του Πολιτισμού και τη συνεργασία των φορέων, όπως και στην φιλοξενία παιδιών από την Κύπρο, την Ουκρανία κ.ά. στις κατασκηνώσεις του Δήμου.

Ακολούθως, στην ομιλία του ο δήμαρχος Παναγιώτης Νάνος αναφέρθηκε στην μαύρη επέτειο και τον «μνησιπήμονα πόνο» που προκαλεί η απώλεια ανθρώπων και πατρίδας. Σε ό,τι αφορά τον Ελληνικό Πολιτισμό, είπε ότι αποτελεί μέσο διατήρησης της εθνικής συνείδησης και τόπο συνάντησης των απανταχού Ελλήνων. Επισήμανε την αναγκαιότητα να ενισχυθεί το ΕΠΟΔ και να αποτελέσει κυψέλη δημιουργίας και ασπίδα του Ελληνισμού. Προς την κατεύθυνση αυτή ο δήμαρχος διέθεσε στο ΕΠΟΔ τις κατασκηνώσεις της Νεράιδας για την φιλοξενία Σχολείων και Ακαδημιών Ελληνικού Πολιτισμού και προανήγγειλε για το καλοκαίρι του 2027 την Α΄ Διεθνή Ακαδημία Ελληνικού Λόγου, απευθύνοντας πρόσκληση συνεργασίας.

Την Κυριακή (19/7/2026), πριν ξεκινήσουν οι εργασίες, έγινε ξενάγηση στο Υπαίθριο Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης στο Μορφοβούνι. Ξεναγός ο δήμαρχος Παναγιώτης Νάνος, ο οποίος είναι και ο εικαστικός επιμελητής. Πρόκειται για σημείο αναφοράς για την καινοτομία περιβάλλοντος, με στοιχεία που το καθιστούν μοναδικό στον κόσμο. Μεταξύ των άλλων, εδώ παρουσιάζεται η Φύση ως καλλιτέχνης μέσα από γλυπτά που η ίδια έχει κρυμμένα και εκτίθενται στον χώρο.

Σελίδες ιστορίας

ΙΩΝΙΚΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ

ΕΝΑ ΑΝΕΚΠΛΗΡΩΤΟ ΟΝΕΙΡΟ

του Γ. Βασιλούλη

Η εντολή που έπαιρνε ο Βενιζέλος από τους συμμάχους στην Συνδιάσκεψη Ειρήνης του Παρισιού, στις αρχές του 1919, να αποβιβασθεί ο ελληνικός στρατός στη Σμύρνη, σήμαινε για τον ίδιον την απαρχή του ονείρου της δημιουργίας της Μεγάλης Ελλάδας των δύο ηπείρων και των πέντε θαλασσών. Θεωρούσε δε πως η απόβαση εκείνη δεν θα ήταν προσωρινή, αλλά σταδιακά θα ενσωματωνόταν η γη της Ιωνίας στον ελλαδικό χώρο. Γι' αυτό και στα σχέδιά του ήταν να δημιουργήσει τις προϋποθέσεις για μια μόνιμη εγκατάσταση.

Στα σχέδια του Βενιζέλου ήταν να μετατραπεί η Σμύρνη σε μεγάλο πνευματικό κέντρο της Ανατολής. Με την ενέργεια αυτή ήθελε να περάσει το μήνυμα πως η Ελλάδα δεν ερχόταν ως κατακτητής, αλλά ενδιαφερόταν για την πνευματική πρόοδο της περιοχής. Για το σκοπό αυτό έπεισε τον διεθνούς φήμης μαθηματικό Κωνσταντίνο Καραθεοδωρή, καθηγητή σε γερμανικά πανεπιστήμια, και τον εξέχοντα καθηγητή φαρμακολογίας, τον καταγόμενο από την Σμύρνη Γεώργιο Ιωακείμογλου, να μεριμνήσουν για την ίδρυση και λειτουργία πανεπιστημίου στην Σμύρνη, το οποίο θα περιλάμβανε και σχολή ανατολικών γλωσσών (τουρκικά, περσικά, αραβικά, αρμένικα, εβραϊκά). Η ειρωνεία είναι πως, ενώ το πανεπιστήμιο ολοκληρώθηκε τόσο από άποψης κτιριακών εγκαταστάσεων όσο και από διδακτικό προσωπικό και του οποίου προγραμματίστηκε η έναρξη λειτουργίας τον Σεπτέμβρη 1922, ήρθε η καταστροφή του Αυγούστου, που ματαίωσε οριστικά τη λειτουργία του.

Σημ. Συντ. επιτροπής. *Στη στήλη αυτή μπορεί ο καθένας από τους αναγνώστες να μεταφέρει ιστορικά γεγονότα.*

ΑΠΟ ΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ

Μας τελειώνουν…

(Αξίζει να το διαβάσετε…)

Σιγά σιγά, μεθοδικά, με την υπογραφή μας…

Τα χωριά μας γέρασαν. Τα σχολεία μας βάζουν λουκέτο. Τα χωράφια μας τα τρώνε τα βάτα.

Και εμείς κοιτάμε από τον καναπέ της Αθήνας τις φωτογραφίες στο Facebook και γράφουμε *«τι ωραίο το χωριό μας»*.

Δεν έπεσε επιδημία.

Δεν μας χτύπησε πόλεμος.

Μας χτύπησε η εγκατάλειψη.

Και έχει ονοματεπώνυμο.

Τον αγρότη τον κατάντησαν ζητιάνο.

Ποιος νέος θα κάτσει στο χωράφι, όταν δουλεύει 14 ώρες στον ήλιο και στο τέλος του μήνα να χρωστάει; Το πετρέλαιο στα 1,70 ευρώ. Το λίπασμα 300% πάνω από το 2020. Η ντομάτα φεύγει από τον παραγωγό με 0,25 ευρώ και φτάνει στο ράφι 2,25 ευρώ. Τον κλέβουν με τον νόμο. Τον λένε «επιχειρηματία» και τον φορολογούν σαν εφοπλιστή χωρίς τις απαλλαγές, αλλά όταν ζητάει τιμή, του λένε «έτσι είναι η αγορά».

Και οι επιδοτήσεις; Το μεγάλο ανέκδοτο του ΟΠΕΚΕΠΕ. Σπέρνεις τον Μάρτη, ελπίζεις να πληρωθείς τα Χριστούγεννα. Αν δεν σου βρουν ότι το ένα στρέμμα «επικάλυπτε» με του γείτονα στο δορυφορικό χάρτη. Αν δεν είσαι στη συμμορία. Χιλιάδες παραγωγοί απλήρωτοι, κομμένοι, με «ποινές» για γραφειοκρατικές ανοησίες. Την ίδια ώρα, οι «αγρότες του Κολωνακίου» εισπράττουν χιλιάδες ευρώ για εκτάσεις που δεν έχουν πατήσει ποτέ. Αυτό δεν είναι λάθος. Είναι σύστημα. Σε θέλουν να παρατήσεις τη γη. Να την πουλήσεις κοψοχρονιά σε funds και «επενδυτές», να βάλουν φωτοβολταϊκά.

Γιατί δεν φτιάχνουν προϋποθέσεις να μείνει ο κόσμος;

Γιατί δεν τους συμφέρει. Το χωριό χωρίς γιατρό, χωρίς τράπεζα, χωρίς τρένο, χωρίς ίντερνετ είναι χωριό-φάντασμα. Έκλεισαν τα πάντα και τα μάζεψαν στην Αθήνα. Σου λένε «πήγαινε στο κέντρο για δουλειά». Και μετά κλαίγονται στις ειδήσεις για την «ερημοποίηση». Υποκριτές. Πώς να κάνει οικογένεια ένας νέος στο χωριό, όταν η γυναίκα του για να γεννήσει πρέπει να κάνει 100 χιλιόμετρα με χιόνια; Πώς να μείνει, όταν το παιδί του θα κάνει μάθημα σε τάξη με τρεις ηλικίες μαζί;

Διώχνουν τα παιδιά μας και χαίρονται.

800.000 Έλληνες έφυγαν από το 2010. Οι καλύτεροί μας. Γιατροί, μηχανικοί, προγραμματιστές. Γιατί; Γιατί τους είπαμε ότι χωρίς «μέσο» δεν προχωράς. Γιατί τους φορτώσαμε με φόρους για να πληρώνουμε τα σπασμένα άλλων και των προηγούμενων.

Και δεν τους σταματάει κανείς. Γιατί βολεύει. Ο άνεργος που γίνεται μετανάστης δεν φαίνεται στα νούμερα της ανεργίας. Δεν τους θέλουν πίσω. Γιατί, αν γυρίσουν, θα έχουν απαιτήσεις. Θα ζητήσουν κράτος σοβαρό.

Πού είναι το σχέδιο επιστροφής; Πού είναι οι θέσεις εργασίας στην περιφέρεια; Πού είναι τα φοροκίνητρα για να ανοίξει ο νέος επιχείρηση στο χωριό του; Δεν υπάρχει. Υπάρχει μόνο το εισιτήριο χωρίς επιστροφή.

Και αφού μας πήραν τη γη και τα παιδιά, μας παίρνουν και τη μνήμη. Ανοίξτε τα βιβλία των παιδιών σας. Η Ιστορία είναι σουρωτήρι. Το '21 έγινε «συνωστισμός». Ο Κολοκοτρώνης είναι ένας «τοπικός οπλαρχηγός». Η Μικρασιατική Καταστροφή είναι «παράπλευρη απώλεια». Ντρέπονται να πουν στα παιδιά μας ποιοι είμαστε. Τα μαθαίνουν να απολογούνται που είναι Έλληνες.

Τα Αρχαία Ελληνικά τα έκαναν ωριαία αγγαρεία. Η γλώσσα φτωχαίνει. Το παιδί τελειώνει το Λύκειο και δεν μπορεί να γράψει μια σωστή παράγραφο. Δεν ξέρει τι θα πει «φιλότιμο», «υπέρβαση», «αρετή». Ξέρει όμως τι είναι «influencer».

Αυτό δεν είναι «προοδευτισμός». Είναι πολιτισμική γενοκτονία. Λαός χωρίς γλώσσα και χωρίς ιστορία είναι λαός χωρίς ρίζα. Και χωρίς ρίζα, σε ξεριζώνει ο πρώτος αέρας. Γίνεσαι καταναλωτής. Υπήκοος. Όχι πολίτης.

Η ερήμωση δεν είναι φυσική καταστροφή.

Είναι πολιτική απόφαση. Αποφάσισαν ότι η Ελλάδα χωράει σε δύο πόλεις.

Ότι η επαρχία είναι για ένα Σαββατοκύριακο και για φωτοβολταϊκά. Ότι ο αγρότης είναι «μπαταχτσής» και ο νέος που φεύγει είναι «πετυχημένος».

Το χωριό δεν είναι «γραφικό».

Είναι η καρδιά της Ελλάδας.

Ο αγρότης δεν θέλει ελεημοσύνη. Θέλει τιμή για το προϊόν του και κράτος που δεν τον κλέβει.

Ο νέος δεν θέλει να φύγει.

Τον διώχνουν…

Σ.Σ.: Μακάρι τέτοιες φωνές να αφυπνίσουν όσους έχουν την εξουσία και ευθύνη να στηρίξουν την ελληνική περιφέρεια. Οι υγιείς πολιτικές δυνάμεις του τόπου πρέπει να βάλουν ένα τέλος στην εποχή των διαπιστώσεων και να περάσουν στην εποχή της υλοποίησης προτάσεων για την επίλυση των προβλημάτων αυτού του τόπου.

Μ.Φ.

Pot purii

Γράφει ο Γεώργιος Απ. Σανιδάς

Συνέχεια απ' το προηγούμενο

Στενοχώρια σης (σκόρος) εν ιματίω εστί- η στενοχώρια είναι σαν το σκόρο. (Σολομών, βασιλεύς του Ισραήλ).
Οι εραστές παθαίνουν αλλά ο έρωτας μένει (Τόμας Ντύλαν, Άγγλος ποιητής).
Μία καλή συνείδηση αξίζει περισσότερο από μία άριστη φήμη (Σοπενχάουερ, Γερμανός φιλόσοφος).
Οι νόμοι είναι τα σίδερα που κρατούν τα άγρια ένστικτά μας στο κελί της λογικής (Χαλής Ηλίας).
Δυοίν όψεοι μάχου – Να μάχεσαι σε δύο μεριές.
Παλικάρι δεν είναι αυτός που καυγαδίζει, αλλά αυτός που αποφεύγει τον καβγά.
''Όσει μισείς ετέρω μη ποιήσεις''- Αυτό που δεν θέλεις να σου κάνουν οι άλλοι μην το κάνεις εσύ.
Τι θα ωφελήσει τον άνθρωπο αν κερδίσει τον κόσμο όλο και ζημιωθεί η ψυχή του.
Το βλασθημείν φθείρει τα χρηστά (ηθικά) ήθη (παραδοσιακοί κανόνες κοινωνικής διαβίωσης).
Με την κακία δεν οδηγούμεθα πουθενά, με την αγάπη παντού. Μια καλή πράξη σβήνει μια κακή.
Η εμβάθυνση στη φιλοσοφία, οδηγεί τον άνθρωπο κοντά στη θρησκεία.
Ο κύριος (ο θεός) εδημιούργησε εκ της γης φάρμακα και άνθρωπος συνετός (μυαλωμένος), ού προσοχθίει αυτοίς (δεν τα πλησιάζει, δεν τα έχει ανάγκη).
Ο κύριος ευλόγησε άρτον, οίνον και έλαιον.
Καλύτερα φιλοξενία μετά αγάπης και λαχανικών, παρά μόσχος σιτευτός μετά μίσους.
Αγάπη στον Ιησού και φιλιά στον Ιούδα είναι ασυμβίβαστο.
''Οίοι οι Έλληνες, ίοι και οι πολιτικοί τους'' – όπως είναι οι Έλληνες είναι και οι πολιτικοί τους.
Η γυναίκα είναι σαν την αγκινάρα, θέλει πολύ δουλειά για να φτάσεις στην καρδιά της.
Χαμένος αγώνας είναι αυτός που δεν έγινε ποτέ.
Η ζωή είναι ένα θαύμα γιαυτό αξίζει να το ζήσουμε (το θαύμα).
Η φύση είναι σοφή και οι άνθρωποι μαθαίνουν απ' αυτήν.
Ο άνθρωπος αυτοχαρακτηρίζεται με ό,τι λέει και πράττει (Βίας ο Πριηνεύς).
Είμαστε ό,τι τρώμε γιατί από την τροφή εξαρτάται η υγεία μας.
Ο λαός λέει σαν το ανάστημά μου βρίσκω σαν το μυαλό μου όχι.
Μη δεις ψηλό και φοβηθείς, κοντό και ξεθαρρέψεις.
''Έστι δίκης οφθαλμόν, ός τα πανθ' ορά'' – θάρθει η ώρα της τιμωρίας για κάθε αδίκημα.
Το να ζεις χωρίς μερικά πράγματα που επιθυμείς είναι ένα απαραίτητο στοιχείο της ευτυχίας σου.
Σπάνια σκεπτόμαστε αυτά που έχουμε αλλά αυτά που μας λείπουν.
Μετρήστε τ' αγαθά σας και όχι τα βάσανά σας.
Η ευτυχία είναι μεταδοτική, δίνοντας παίρνεις.
Το σημαντικό δεν είναι όσα άσχημα μας συμβαίνουν στη ζωή, αλλά πως τα θυμόμαστε.
Όταν είσαι καλά με τον εαυτό σου, είσαι και με τους άλλους.
Η ζωή μας είναι ό,τι και οι σκέψεις μας.
Το τριαντάφυλλο αφήνει άρωμα στο χέρι που το προσφέρει.
Το να περπατήσεις 2 τετράγωνα με γκρινιάρα σύζυγο, είναι πο κουραστικό από 5 χιλ. με την αγαπημένη σου.
Ο οπαδός αλλοτρίας (ξένης) γνώμης, την ουρά του ζώου κρατά, είναι πιόνι (άβουλος) μαριονέττα.
Όποιος έχει μυαλό μαθαίνει με τα λόγια, όποιος δεν έχει μαθαίνει με τις συμφορές του.
Τυχεροί στη ζωή είναι όσοι κάνουν πράγματα τα οποία απολαμβάνουν.

Συνεχίζεται στο επόμενο φύλλο

Ο ΗΛΙΑΣ ΝΑΣΙΑΚΟΣ ΘΥΜΑΤΑΙ…

Ο ΑΦΟΠΛΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ

Συνέχεια...

Στην είσοδο του χωριού μας, Ζυγιάστρα, απόγευμα της 28-2 -1943, έγινε σταμάτημα αυτών, αναγνώριση και τελικά υποδοχή από τους άλλους αντάρτες, που ήταν ανήσυχοι στο χωριό μας, και μετά από ανταλλαγή εκατέρωθεν ορισμένων εξηγήσεων, όλοι μαζί κατευθύνθηκαν στο κέντρο του χωριού μας. Οι περισσότεροι αντάρτες και των δύο μερών κατέληξαν, μετά από τα κεράσματα στα καταστήματα, μέσα στις αίθουσες του Σχολείου και τραγουδούσαν μαζί αντιστασιακά τραγούδια.

Οι αξιωματικοί και βαθμοφόροι και των δύο μερών επιδόθηκαν στις μεταξύ τους φιλοφρονήσεις, διασκέψεις και εκατέρωθεν βολιδοσκοπήσεις για επανασυνένωση των τμημάτων τους. Αυτές ήταν οι φανερές τουλάχιστον επιδιώξεις τους. Από τη μια μεριά ήταν οι αξιωματικοί Γ. Κωστόπουλος, Ν. Κωστορίζος, Στ. Σαράφης και άλλοι. Από την άλλη μεριά ήταν διάφοροι καπετάνιοι του Ε.Λ.Α.Σ. με ψευδώνυμα, μεταξύ των οποίων κυριότερος ήταν ο συγχωριανός μας Κ. Καφαντάρης (Νικηταράς). Όταν βράδιασε, διέκοψαν τις συνεννοήσεις για την άλλη μέρα.

Οι νεοφερμένοι του Κωστόπουλου, δεν ξέρω με τίνος πρωτοβουλία, πάντως πρόθυμα και από μέρους τους, σκορπίστηκαν στα σπίτια του χωριού μας, από ένας ή δύο, για φαγητό και διανυκτέρευση. Απορίας άξιον είναι πώς δέχτηκαν να διασκορπιστεί έτσι το τμήμα τους. Τουλάχιστον ο Κωστορίζος δεν θα έπρεπε να αντιδράσει σ' αυτή την πρόταση; Τους αξιωματικούς ανέλαβε να φιλοξενήσει σπίτι του ο συγχωριανός μας αντισυνταγματάρχης Θεοδόσιος Κυριαζής, που έμενε στο κέντρο του χωριού, στο σπίτι του Β. Γκανούρη. Κατά τη νύχτα όμως αυτή, έγινε αιφνιδιαστικός αφοπλισμός του τμήματος του Κωστόπουλου (δύο διανυκτέρευαν στο δικό μου σπίτι) από τους άλλους αντάρτες του Ε.Λ.Α.Σ. Περιγράφω τον αφοπλισμό των δύο στο δικό μας σπίτι, που φαντάζομαι παρόμοιος ήταν και των υπολοίπων και ίσως διέφερε μόνον των αξιωματικών.

Στο ίδιο δωμάτιο κοιμόμασταν όλοι στρωματσάδα, από τη μια μεριά οι άνδρες του Κωστόπουλου και από την άλλη μεριά του τζακιού οι γονείς μας και μαζί τους εγώ με τους αδελφούς μου Χρήστο και Θωμά.

Κατά τις δύο η ώρα περίπου τη νύχτα, ακούστηκε απ' έξω να φωνάζουν το όνομα του πατέρα μου και βγήκε η μάνα μας στο μπαλκόνι να ιδεί ποιος φωνάζει.

Τη ρώτησαν αν είναι… δικά τους παιδιά επάνω και αποκρίθηκε ότι έχουμε δύο φιλοξενούμενους. «Άνοιξέ μας», της είπαν, και κατεβαίνοντας η μάνα μου τη σκάλα να τους ανοίξει, είπε, περνώντας από την πόρτα του δωματίου, ότι κάποιος θέλει να έρθει να μιλήσει στους ξένους μας.

Ό,τι ακούσαμε εμείς, άκουσαν και οι του Κωστόπουλου, και δεν πήγε ο νους τους στο κακό, όπως και στους γονείς μας. Αφού τους άνοιξε η μάνα μας και ερχόταν πίσω της επάνω, φθάνοντας στην πόρτα, την παραμέρισαν και, προτείνοντας ο ένας το όπλο, προκαλώντας την κραυγή της μάνας μας από φόβο, λέγοντάς τους ότι μέσα είναι και μικρά παιδιά, ο άλλος αστραπιαία άρπαξε τα δύο όπλα που ήταν στη γωνία του δωματίου, περνώντας πάνω από τους ξαπλωμένους και αιφνιδιασμένους ξένους, που τότε ανασηκώθηκαν διαμαρτυρόμενοι· αλλά οι επιδρομείς, φεύγοντας γρήγορα, τους είπαν να μην ανησυχούν, το πρωί στην πλατεία θα τα συζητήσουν.

Το υπόλοιπο της νύχτας οι δύο ξένοι με τους γονείς μας το πέρασαν στο τζάκι, συζητώντας για το πολύ άσχημο συμβάν, μη βρίσκοντας παρηγοριά και εξήγηση και ανησυχώντας για τα χειρότερα. Ο ένας εκ των δύο ξένων πρότεινε στον άλλο να φύγουν έξω από το χωριό, μέσα στη νύχτα, αλλά ο άλλος δεν συμφωνούσε και παρέμειναν.

Πριν καλά φέξει το πρωί, δήλωσε ότι θα φύγει μόνος του και βγήκε από το σπίτι. Όταν όμως, μετά μία ώρα, ο άλλος ζήτησε να πάνε μαζί με τον πατέρα μου στην πλατεία και βγήκαν έξω, τον βρήκαν στην αυλή αμήχανο και προβληματισμένο, και πήγαμε μαζί τους κι εγώ στην πλατεία και σμίξανε με τους άλλους ομοιοπαθείς συναδέλφους τους.

Μόνον ένας κατόρθωσε να αποφύγει τον αφοπλισμό του. Διανυκτέρευε σε ακραίο σπίτι του χωριού μας και, αφού έγκαιρα αντιλήφθηκε τι γινόταν (ίσως από τα γαβγίσματα σκύλων), ζήτησε από το σπιτονοικοκύρη Δ. Πολύζο να τον οδηγήσει έξω από το χωριό, πράγμα που έγινε. Το πρωί μαζεύτηκαν όλοι στην αυλή του Σχολείου (σημερινή πλατεία) και μπροστά στον τοίχο της μεσαίας αίθουσας στέκονταν όρθιοι, δεμένοι με τριχιά, οι αξιωματικοί Κωστόπουλος, Κωστορίζος, Σαράφης κ.λπ.

Εκεί εκφωνήθηκε λόγος δικαιολογητικός από τον «Νικηταρά» για την πράξη του αφοπλισμού και τονίστηκε ότι όποιος επιθυμεί να συνεχίσει ως αντάρτης τον αγώνα θα του ξαναδοθεί ο οπλισμός του και μπορεί να μετάσχει σε άλλα αντάρτικα τμήματα. Όσοι θέλουν, μπορούν να φύγουν για τα σπίτια τους, και τους αξιωματικούς τους προώθησαν για την Ευρυτανία, στο αρχηγείο του Ε.Λ.Α.Σ. Τους μετέφερε εκεί η ομάδα «Μενελαΐδας», που την αποτελούσαν αντάρτες Ρεντινιώτες. Αργότερα βέβαια έγινε γνωστό ότι από τους αξιωματικούς του Κωστόπουλου ο Ν. Κωστορίζος φονεύθηκε, ο Στεφ. Σαράφης προσχώρησε και έγινε αρχηγός του Ε.Λ.Α.Σ. και οι άλλοι αφέθηκαν ελεύθεροι.

Αξίζει ακόμα εδώ να σημειωθεί ότι την προηγούμενη ακριβώς του αφοπλισμού ημέρα, ένα τμήμα του Κωστόπουλου, που βρισκόταν στον Ελληνόπυργο με επικεφαλής κάποιον Βλάχο αξιωματικό, δημιούργησε ένα επεισόδιο μικράς έκτασης, αλλά πολύ χαρακτηριστικό για το κλίμα και τις σχέσεις των διάφορων αντάρτικων ομάδων της περιοχής μας. Μια ολιγομελής ομάδα ανταρτών του Ε.Λ.Α.Σ. (εκ Φυλακτής) πήγε στον Ελληνόπυργο και εκεί έπεσε πάνω στην ομάδα του Βλάχου, η οποία, αφού τους έλεγξε, τους αφόπλισε και τους άφησε να φύγουν. Αλλά ας συνεχίσουμε την εξιστόρηση του αφοπλισμού του Κωστόπουλου, που είχε και συνέχεια την επαύριον του νυκτερινού αφοπλισμού.

Το μεσημέρι κατέφθασε κοντά στο χωριό μας ένα άλλο τμήμα του Κωστόπουλου με είκοσι περίπου άνδρες και επικεφαλής κάποιον Βηλαέτη ονομαζόμενο, αν θυμάμαι καλά. Το τμήμα αυτό, που ερχόταν από το ίδιο δρομολόγιο που ήλθε και ο Κωστόπουλος με την κύρια δύναμή του την προηγούμενη ημέρα, δεν είχε, φαίνεται, πληροφορηθεί τα διατρέξαντα. Βάδιζε όμως προσεκτικά και έξω από το δρόμο, στην Κερασούλα, και αρκετά αραιωμένο. Εκεί έτρεξαν σε προϋπάντησή τους τρεις-τέσσερις αντάρτες του Ε.Λ.Α.Σ. μαζί με έναν από τους προσχωρήσαντες δικούς τους, με τη στολή του Τσολιά, τα τσαρούχια και τον οπλισμό του, όπως δηλαδή τον ήξεραν, και τους απέκρυψαν τα συμβάντα. Ξεθαρρεμένοι πλέον και αυτοί, βάδιζαν όλοι μαζί προς το χωριό, για να συνενωθούν με την κύρια δύναμή τους, με τα όπλα τους κρεμασμένα στον ώμο.

Οδηγήθηκαν μέσα στο προαύλιο του παλαιού Σχολείου (σημερινή πλατεία) και εκεί, μαρκαρισμένοι πλέον από ισάριθμους άοπλους άνδρες του Ε.Λ.Α.Σ., που προστέθηκαν… τυχαία κατά τη διαδρομή μέσα στο χωριό, αφοπλίστηκαν αιφνιδιαστικά μέσα σε δευτερόλεπτα. Ακολούθησε και γι' αυτούς η ίδια (πρωινή) διαδικασία: εκφωνήθηκε λόγος δικαιολογητικός, κρατήθηκαν μερικοί και οι άλλοι αφέθηκαν ελεύθεροι. Κατά την επερχόμενη όμως νύχτα, δυστυχώς ορισμένα άτομα, μη χωριανοί μας, όπως κάποιος Φούσιας από την περιοχή Μουζακίου, δεν κράτησαν την ψυχραιμία τους και θέλησαν να λύσουν και άλλα, προσωπικά τους προβλήματα και παλαιές αντιπάθειες, παίρνοντας εκδίκηση από ορισμένους αφοπλισθέντες. Δεν εξετάζουμε εδώ τις όποιες δικαιολογίες που προβλήθηκαν, βάσιμες ή υπερβολικές, και όλοι νομίζω θα ήθελαν και θα εύχονταν να μην είχαν συμβεί, παρά την κρίσιμη κατάσταση που επικρατούσε τότε. Έτσι, εκτός από το άσυλο της παραδοσιακής φιλοξενίας του χωριού μας, που τραυματίστηκε βάναυσα, έχασαν στο χωριό μας και τη ζωή τους τρεις άνθρωποι το βράδυ εκείνο. Τους παρέλαβαν τη νύχτα από το ισόγειο του σημερινού καταστήματος του Βασιλείου Τουλιά, όπου τους κρατούσαν υπό φρούρηση, και σφαγιάστηκαν άγρια στο κάτω μέρος του χωριού μας, στη θέση Ζαβατάκος, κάτω από το σπίτι του Γιολδάση. Τα ονόματά τους ήταν: Τσιχλάκης από Κρήτη, Μάργαρης από Πετρίλια και κάποιος Βιλαέτης. Στο τμήμα του Κωστόπουλου υπήρχε και αφοπλίστηκε και ο συγχωριανός μας Σωτήριος Μ. Πολύζος, που προερχόταν από τη χωροφυλακή και ζούσε εκτός του χωριού μας.

Εδώ κλείνει η πάρα πολύ οδυνηρή και για μένα εξιστόρηση του χρονικού του αφοπλισμού, που ειλικρινά προσπάθησα να αφηγηθώ αμερόληπτα και αντικειμενικά. Τρέφω σεβασμό για όλα τα θύματα και για όλους τους παράγοντες και των δύο μερών που πρωταγωνίστησαν σ' αυτή τη διαμάχη, και με πολλή κατανόηση τους θεωρώ όλους θύματα της ταραγμένης και πικράς, δυσκολότατης κατοχικής εποχής, στην οποία αγωνίζονταν ο καθένας από τη μεριά του, όπως νόμιζε σωστότερα, θυσιάζοντας τον εαυτό του στη φωνή του καθήκοντος, όπως το αντιλαμβανόταν. Διότι, για να εξηγήσουμε σωστά τα φαινόμενα, πρέπει να σκεφτόμαστε ακόμα και τα προηγούμενα χρόνια, που είχαν περάσει την προπαγάνδα της Μεταξικής δικτατορίας. Τότε είχαν αποπροσανατολιστεί οι άνθρωποι με τον άκρατο και άσκοπο διωγμό των αριστερών, αλλά και τα κατάλοιπα ακόμα του παλαιότερου διχασμού της Ελλάδας, με την άγρια και πολυετή αντιπαράθεση των Ελλήνων μεταξύ βασιλικών και αντιβασιλικών (δημοκρατικών Βενιζελικών).

Όλα αυτά ζούσαν ακόμα στις ψυχές των μεγαλύτερων στην ηλικία ανθρώπων τότε και διαμόρφωναν χαρακτήρες τραχείς και φανατικούς, ανάλογα με το πόσο είχαν υποφέρει και στα προηγούμενα της κατοχής χρόνια από αντιφρονούντες Έλληνες. Έτσι διατηρούνταν η αναπαραγωγή του φαύλου κύκλου, δηλαδή το ένα κακό έφερνε άλλο κακό κ.ο.κ. Μακάρι να μπορούσαν όλοι να αποφύγουν τα λάθη και να μην έφθαναν σε εμφύλιες διαμάχες, που μείωναν το έργο της Εθνικής Αντίστασης και δημιουργούσαν κίνδυνο διάπραξης αδικημάτων και παρεξηγήσεων, που μοιραία ανακυκλώνονταν. Θέλω βέβαια να πιστεύω ότι με την εξιστόρηση αυτή δεν έθιξα τη μνήμη κανενός από τους μη υπάρχοντες πλέον στη ζωή και ότι επίσης δεν θα παρερμηνευθεί από κανέναν αναγνώστη η καλή, αντικειμενική και άδολη πρόθεσή μου κατά την έκθεση των τότε πραχθέντων.

Νομίζω ότι εξήντα τέσσερα ακριβώς χρόνια από τότε είναι αρκετά για να μας κάνουν πιο ψύχραιμους και πιο ρεαλιστές μπροστά στην πραγματικότητα, την οποία δικαιούνται να πληροφορηθούν και οι νεότεροι συγχωριανοί μας.

Συνεχίζεται…

Η Κοινωνία στον καθρέφτη

Στην ελληνική κοινωνία μιλάμε σε γενικές γραμμές, κυρίως ανούσια, άσχημα, συνήθως πολύ και χωρίς κανένα βάθος κι υπευθυνότητα· θέλουμε να ακουγόμαστε εμείς παντού κι από όλους κι ακούμε τους συνομιλητές μας ελάχιστα ή καθόλου. Στην Αρχαιότητα ο όρος ονομαζόταν, κι ισχύει και σήμερα, Ναρκισσισμός.

Σχετιζόμαστε κυρίως με τις κακώς επικρατούσες ιδέες κι αν τολμήσεις να κάνεις κριτική ή να καταγγείλεις κάτι παράνομο, που στρέφεται εναντίον των υπολοίπων, θα ακούσεις ότι σε βάλανε αμέσως από το κόμμα, σου κάνει κρεβατομουρμούρα η γυναίκα σου, σε διαβάλλει η μάνα σου, η πεθερά σου, ο αδερφός σου, η ρουφιάνα ή ο ρουφιάνος της γειτονιάς σου.

Όλο τούτο σχετίζεται κατά ένα μεγάλο μέρος με την έλλειψη και την ανελεύθερη παιδεία που γευτήκαμε σαν παιδιά και η οποία ήταν απόρροια των πολιτικών δεδομένων της μεταπολεμικής εποχής. Αν κριτίκαρες τους κρατούντες με την ψήφο ή φραστικά, παίρναν οι επιτήδειοι το μπουγέλο με το χρώμα, κυρίως κόκκινο, και σε χρωμάτιζαν για όλη σου τη ζωή, εσένα και τα παιδιά σου, κι άντε να βρεις εσύ κι αυτά μια θέση στην κοινωνία, όσο ικανοί κι αν ήσασταν. Η πρόθεση της έκφρασης δεν εξεταζόταν, αλλά αποδιδόταν αλλού· σε υποβαθμίζανε σε αναμεταδότη, φερέφωνο, και σε υποβίβαζαν ως μη ικανό να έχεις επουδενί ιδίαν σκέψη κι άποψη. Με άλλα λόγια, παρήγαγε αυτός ο τόπος μη σκεπτόμενα, κατά ένα μεγάλο βαθμό, όντα. Κάτι τέτοιο δημιουργεί ανθρώπους χωρίς ηθικό τιμόνι κι ευάλωτους στην έμμεση κι άμεση παρανομία, στο βόλεμα, στην έλλειψη αλληλεγγύης και στη συχνή οσφυοκαμψία. Επρόκειτο περί αυτού, και ακόμα και σήμερα, για μια κοινωνία που λειτουργεί με έναν πάμφθηνο μηχανισμό άμυνας, εξουδετέρωσης της ορθής σκέψης, εξουδετέρωσης του ακριβοζυγίσματος της προσωπικής άποψης, με κύριο στόχο την απόρριψη, που σήμερα ενισχύεται τα μέγιστα με την επίδραση των πληρωμένων από μας τους ίδιους ανθρώπων των μέσων μαζικής αποβλάκωσης, θα έλεγα εγώ. Σχηματίζει η κοινωνία τώρα γιάφκες και στάνες, όχι για υποζύγια, αλλά για πολίτες. Δεν ρωτάμε για το ποιος και κυρίως για το γιατί, αλλά για το πρόσωπο κι όλους αυτούς που υποτίθεται τον βάζουν να τα πει, κι έτσι καταπνίγεται εκ του γεννάσθαι κάθε είδους σοβαρή και τεκμηριωμένη συζήτηση, με φυσικό ακόλουθο την έλλειψη αποτελεσμάτων και τη μη εξέλιξη ή μάλλον την οπισθοδρόμηση. Οπαδικοί κανόνες, μέχρι και το πού θα πίναμε τον καφέ μας ή, παλιότερα, πού θα αγοράσουμε το πακέτο τα μακαρόνια, τα δράμια μονάτου καφέ ή της μάλλινης ή πάνινης μπογιάς για το βάψιμο των ρούχων. Η επιλογή πλευράς ήταν το ζητούμενο κι αλίμονο αν ήσουνα στη λάθος τοιαύτη. Η αλήθεια ήταν θέμα χρώματος, πράγμα που ισχύει δυστυχώς ακόμα και σήμερα. Έλλειψη νηφαλιότητας το αποτέλεσμα κι η αλήθεια απόλυτα αναληθώς χρωματισμένη. Όποιος από συμφέρον ή φόβο δεν δηλώνεται, βαφτίζεται, από άπειρους κι ανεύθυνους νονούς, κρυφός ή συμφερολάτος. Οι πιθανότητες να εκφράζει κανείς άφοβα τον κόσμο της λογικής του αντίληψης, κάτι που οι λαμπροί πρόγονοί μας πρώτοι ως λαός στον κόσμο καθιέρωσαν, σπανίζουν σήμερα δυστυχώς. Χοντρές όμως κουβέντες για την Αρχαιότητα ποσώς κι εύκολα ακούγονται. Παρασκήνιο λοιπόν, πρόσκαιρο συμφέρον, κακεντρέχεια, κουτσομπολιό και η σκοπιμότητα κυριαρχούν δυστυχώς στην κοινωνική συνύπαρξή μας. Η ανταλλαγή υπονοούμενων κι υποψίας είναι το κυρίως πιάτο της. Τούτο βολεύει τους εκάστοτε κρατούντες, όπως κι ο κατά καιρούς θυμός, που γνωρίζουν πολύ καλά, σύμφωνα με την παροιμία «άλλαξε ο Μανωλιός κι έβαλε τα ρούχα του αλλιώς», πως κάθε φορά θα τον ξεθυμάνουν, γιατί δεν είναι καν επικίνδυνος γι' αυτούς. Θα έλεγα, αποτελεί το φύλλο συκής της απόλυτα ελεγχόμενης, από οικονομικά και μη ντόπια κέντρα, δημοκρατίας τους! Τουναντίον, τον σκεπτόμενο πολίτη που πέταξε την κομματική φανέλα στα άπλυτα κι αποφάσισε να σκέφτεται και να ερευνάει, αντιλαμβάνονται τούτοι οι κύριοι πολιτικοί, και καλώς, ως την κυρίως απειλή.

Καταλήξαμε λοιπόν σήμερα στο κάποιοι, όχι βέβαια με το αζημίωτο, να μιλούν κι οι πολλοί μόνο να χειροκροτούν, κι ο καθένας από τους κλακαδόρους για τους δικούς πρόσκαιρους σκοπούς. Κλασικές περιπτώσεις η προθερμασμένη από τους κρατούντες καρέκλα στον ιδιωτικό ή στον δημόσιο χώρο. Η παροιμία «έξω απ' το μαντρί, το αρνί το τρώει ο λύκος» ασκεί ακόμα στην κοινωνική και πολιτική μας έκφραση ουσιαστικότατη επιρροή. Μακάρι να το κάνανε αυτό κι άλλες πιο κοινωνικές φράσεις και παροιμίες, όπως π.χ. η «πρώτα θα δεις το γείτονα και ύστερα τον Ήλιο». Αυτή η στρεβλή κοινωνική κατάσταση διαμορφώνει γενιές που θα ακολουθήσουν και που θα μείνουν στη χώρα. Όσοι νέοι το σιχαίνονται αυτό που συμβαίνει στο σπίτι, στη γειτονιά, στην τηλεόραση ή στο σχολείο, παίρνουν το δρόμο για άλλα μέρη. Πουθενά δεν υπάρχει κι ούτε θα υπάρξει παράδεισος, το λέω από ιδίαν πείρα, αλλά η κατάσταση στους τόπους μετανάστευσης είναι παρασάγγας καλύτερη, κύριοι. Δεν είναι καιρός λοιπόν, αν πράγματι αγαπάμε το χωριό, το Δήμο, την Περιφέρεια, την Πατρίδα, τελικά εμάς τους ίδιους, και δεν το λέμε μόνο για αυθυποβολή, για αυτοϊκανοποίηση ή για να εντυπωσιάσουμε τον περίγυρο, να ξεκινήσουμε ήδη χθες, καθαρίζοντας γοργά τους Στάβλους του Αυγεία, πρώτα απ' όλα ζητώντας την ανάλογη ευθύνη από το πρόσωπό μας και τις πιθανές ατασθαλίες του, αυτές της οικογένειας, στη συνέχεια των διπλανών μας και, το βασικότερο όλων, αυτών που, με την ψήφο μας, να μας αντιπροσωπεύουν επιτρέπουμε, των πολιτικών;

Καλημέρα σε όλους.

Καλαντζής Δημήτριος, Βερολίνο

Το όμορφο χωριό μου

Ο 99χρονος, γεννημένος το 1927, Παναγιώτης Τσάβαλος μάς έστειλε για δημοσίευση το παρακάτω κείμενο:

Αγγίζοντας τα 100 χρόνια, αποφάσισα να γράψω ένα ποίημα για το χωριό μας. Τα καλύτερά μας χρόνια τα περάσαμε εκεί, με πολέμους, κατοχή, πείνα, εμφύλιο, όμως περάσαμε και καλές στιγμές με καλούς φίλους. Όταν ανέβηκα φέτος στο χωριό το καλοκαίρι, είχα ένα ατύχημα από πέσιμο, αλλά είχα τη μεγάλη τύχη να μου συμπαρασταθεί ο Σεραφείμ Θ. Κοντοστέργιος, ο Σιαραφάρας, που φρόντισε για την αποκατάσταση του τραύματός μου. Του χρωστώ μεγάλη ευγνωμοσύνη, που και άλλες φορές με φρόντισε σαν να ήμουνα πατέρας του.

Εγώ καλά ήμουν στο χωριό, τι γύρευα στην πόλη;

Θέλω να φύγω από δω, να πάω να ζήσω στο χωριό, στο Μορφοβούνι απάνω,

να βρω τους φίλους π' αγαπώ, να φκιάσω εκεί νοικοκυριό, σαν κείνον τον παλιό καιρό.

Να πάω να φκιάσω πρόβατα, να πάω να φκιάσω γίδια,

να φκιάσω αμπελοχώραφα μέσα στη φύση π' αγαπώ, να φκιάσω κήπο στο χωριό.

Εκεί λαλούνε τα πουλιά, εκεί λαλούν τ' αηδόνια,

εκεί κι ο πετροκότσυφας ψηλά στα κορφοβούνια.

Μα μια λεβεντοπέρδικα με το πολύ καμάρι δεν φάνηκε ακόμα.

Μα νάτην που ξαγνάντησε – καλώς τηνε την πέρδικα πούκανα μαύρα μάτια.

Ως να τη ιδώ και να με ιδεί, μη λάχει και μας βλέπουνε.

Κανένας δεν μας βλέπει, παρά του λόγγου τα πουλιά και τα βουνά τριγύρω.

Ήρθα να ζήσω στο χωριό, να βρω τους φίλους π' αγαπώ.

Κάναν δεν μπόρεσα να βρω, μου είπαν: «Φύγαν από δω,

πήγαν ψηλά στον ουρανό, είναι μαζί με το Θεό».

Αφιερωμένο σ' αυτούς τους φίλους που έφυγαν από κοντά μας, στους απανταχού Βουνεσιώτες και στην εφημερίδα μας, που με κρατάει πάντα συντροφιά.

Μην αφήσουμε αυτόν τον όμορφο τόπο να ερημώσει.

Παναγιώτης Τσάβαλος

Απόψεις

ΜΑΘΑΙΝΟΥΝ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΜΑΣ ΤΗΝ ΑΛΗΘΙΝΗ ΙΣΤΟΡΙΑ;

του Γιώργου Βασιλούλη

Κατά την πρώτη παρουσίαση του βιβλίου μου *«Η δεκαετία της φωτιάς»* στην αίθουσα του Πνευματικού Κέντρου του χωριού πριν πέντε χρόνια, με πλησίασε μια δασκάλα, βουνεσιώτισσα νύφη, και με ρώτησε αν μπορεί να παρουσιάσει στα παιδιά κεφάλαια του βιβλίου με ιστορικά γεγονότα, τα οποία δεν συμπεριλαμβάνονται στην διδακτέα ύλη του υπουργείου. Όποιος ασχολήθηκε έστω και λίγο με τη μελέτη της ελληνικής ιστορίας, πράγματι διαπιστώνει πως η ύλη που διδάσκεται στα σχολεία είναι ή ελλιπής ή διαστρεβλωμένη. Και τούτο γιατί μετά την ίδρυση του ελληνικού κράτους το 1830 – η σωστή λέξη είναι *ελληνικό* και όχι *νεοελληνικό*, γιατί πριν από τη σύσταση για πρώτη φορά του κράτους των Ελλήνων με το Πρωτόκολλο ανεξαρτησίας του Λονδίνου του 1830, ουδέποτε υπήρξε οργανωμένο και γεωγραφικά οριοθετημένο ελληνικό κράτος, σε αντίθεση με το ελληνικό έθνος, που χρονολογείται από χιλιάδες χρόνια – η εξουσία περιήλθε πάλι στους κοτζαμπάσηδες, στους προεστούς και πρόκριτους, που ήταν και πριν ευνοούμενοι του σουλτάνου, που έκαναν κουμάντο, καθώς και στους πολιτικάντηδες του τύπου Μαυρομιχάλη και Κωλέττη, που ήρθαν να σώσουν την Ελλάδα και δημιούργησαν μια κατάσταση κομμένη και ραμμένη στα μέτρα τους. Όποιος πήγαινε κόντρα στα σχέδιά τους, τον έβγαζαν από τη μέση. Τον Κολοκοτρώνη τον φυλάκισαν, τον Καραϊσκάκη τον λοιδόρησαν και τον Καποδίστρια, που ήρθε με διεθνείς περγαμηνές για να χτίσει από τότε ένα σύγχρονο κράτος, τον δολοφόνησαν. Δεν είναι τυχαίο που μετά τη δολοφονία του πρωθυπουργός ανέλαβε ο Αλέξανδρος Μαυροκορδάτος. Στα σχολικά βιβλία οι Κωλέττης και Μαυροκορδάτος έχουν περίοπτη θέση. Ο δημιουργός της ταινίας με τη ζωή και το έργο του Καποδίστρια, Σμαραγδής, έχει καταγγείλει απειλές από συγκεκριμένα κέντρα εξουσίας για να σταματήσει την ταινία. Δεν είναι τυχαίο το γεγονός ότι ο φάκελος με την δολοφονία του είναι ακόμη κλειστός μετά από τόσα χρόνια. Γιατί συμβαίνουν αυτά; Γιατί οι συνεχιστές των κοτζαμπάσηδων, τα λεγόμενα κέντρα εξουσίας, είναι εμποτισμένα με μίσος και αποστροφή για οτιδήποτε προοδευτικό στη δημόσια σφαίρα. Θέλουν να βολεύονται οι ίδιοι και οι όμοιοί τους σ' ένα καθεστώς φτιαγμένο στα μέτρα τους, χωρίς αντίθετη άποψη, χωρίς αξιοκρατία. Θέλουν να παρουσιάζουν τα ιστορικά γεγονότα όπως τους συμφέρει, κρατώντας στα σκοτάδια τον απλό λαό. Και να χαϊδεύουν τα αφτιά των ξένων προστατών τους, εκείνων που μόνον δεινά έχουν φέρει στην ταλαίπωρη χώρα μας. Είναι οι ελάχιστοι εκείνοι όμιλοι που γιγαντώθηκαν αναλαμβάνοντας κατ' ανάθεση ή κατ' επίφαση διαγωνισμών τα μεγάλα δημόσια έργα. Είναι εκείνοι που ελέγχουν τα Μ.Μ.Ε. και ποδηγετούν τους απλούς πολίτες, που παραμένουν ανίσχυροι να αντισταθούν στις εξευτελιστικές αμοιβές και τα εξαντλητικά ωράρια εργασίας. Είναι αυτοί που συνεργάστηκαν με τον κατακτητή, πλούτισαν από τις μαύρες συναλλαγές και αντα-μείφθηκαν με θέσεις εξουσίας. Είναι οι ίδιοι που αργότερα διαχειρίστηκαν τα κονδύλια του Σχεδίου Μάρσαλ και άλλων χρηματοδοτήσεων και δημιούργησαν την ελληνική πλουτοκρατία· είναι τα μεγάλα τζάκια που εξουσιάζουν τη χώρα πολλές δεκαετίες τώρα, είτε στην πολιτική είτε στην οικονομία. Έχουν δημιουργήσει τέτοιους θεσμούς, που οι ίδιοι είναι στο απυρόβλητο, επικαλούνται το δικαίωμα της σιωπής, όπως και τον νόμο περί ευθύνης υπουργών, ελέγχουν την απονομή δικαιοσύνης και πάει λέγοντας. Δεν αντέχουν ούτε την κριτική ούτε την αντίθετη άποψη. Είναι πάντα οι ίδιοι και οι κληρονόμοι τους. Ο Καποδίστριας είχε κατά νου να θεσπίσει δεσμευτικές δικλείδες, που θα ξεδόντιαζαν τους δράκους αυτούς της εξουσίας. Γι' αυτό και τον έβγαλαν από τη μέση. Η εναλλαγή της κυβερνητικής εξουσίας γίνεται με τη στήριξη αυτών των ομίλων, με την υπόσχεση πως θα διαιωνισθεί αυτή η κατάσταση συνδιαλλαγής.

Είναι ποτέ δυνατόν αυτοί να θέλουν να μάθουν τα παιδιά μας την αληθινή ιστορία, πηγαίνοντας κόντρα στους προστάτες τους; Είναι δυνατόν να δεχτούν τις ευθύνες του Κωνσταντίνου στην Μικρασιατική τραγωδία και να θίξουν τον βασιλικό θεσμό; Είναι δυνατόν να συμπεριλάβουν στα σχολικά εγχειρίδια την πρόθεση του Κωνσταντίνου να βαδίσει προς το Μοναστήρι, παρά την προτροπή του Βενιζέλου να βαδίσει προς τη Θεσσαλονίκη, για να μην την πάρουν οι Βούλγαροι, κατά τον Α΄ Βαλκανικό πόλεμο; Αυτά και πολλά άλλα δεν θα τα μάθουν ποτέ τα παιδιά μας από τα σχολικά βιβλία.

Σημ. Στη στήλη *απόψεις* μπορεί να εκφράσει τις απόψεις του ο οποιοσδήποτε αναγνώστης, αρκεί να μην θίγουν προσωπικά κάποιον ούτε να έχουν κομματική χροιά.

Μορφοβουνιώτικη ΦΩΝΗ

Η εφημερίδα είναι δική σας!
Στείλτε μας τα νέα σας, τις απόψεις σας, τις παρατηρήσεις σας στο email morfovuni@yahoo.gr ή στη σελίδα μας στο Facebook μέχρι τις 10 Δεκεμβρίου 2026 ώστε να δημοσιευθούν στο επόμενο φύλλο.

ΑΠΟ ΤΟ ΚΑΡΑΟΥΛΙ ΤΟΥ ΝΤΑΗΡΑΓΑ

του Γ. Βασιλούλη - gvasiloulis@gmail.com

Πολλές και φέτος οι εκδηλώσεις στο χωριό μας, με πολύ κόσμο. Στο περιθώριο των εκδηλώσεων έγινε η **λαϊκή Γενική Συνέλευση** με τη συμμετοχή πολλών συγχωριανών. Αναπτύχθηκαν κυρίως τα θέματα της καταλληλότητας του πόσιμου νερού, που αποτελεί χρόνιο πρόβλημα, με τον Δήμαρχο να διαβεβαιώνει πως το νερό είναι κατάλληλο, χωρίς όμως να πείθει, αφού οι ΘΕΩΝΕΣ κουβαλιούνται στα σπίτια με τα τρίκυκλα των σούπερ μάρκετ. Για το μεγάλο έργο της καθίζησης στην Αγ. Παρασκευή, ο Δήμαρχος μας ενημέρωσε πως άρχισε, αλλά ο ανάδοχος εργολάβος δεν χρησιμοποιεί τα κατάλληλα υλικά, οπότε οι μηχανικοί του δήμου τον σταμάτησαν. Αναμένουμε τη συμμόρφωσή του, σύμφωνα με τη σχετική συμφωνία, ειδάλλως μπλέκουμε. Το υπαίθριο μουσείο εμπλουτίζεται με νέα έργα και, σύμφωνα με τις διαβεβαιώσεις του Δημάρχου, αυτό θα συνεχισθεί και για τα επόμενα χρόνια, έτσι ώστε να αποτελέσει ένα αξιόλογο τοπόσημο προσέλευσης επισκεπτών. Εκεί, στις 28 Αυγούστου, απολαύσαμε μια υπέροχη εμπειρία, με περίπατο από την πλατεία Γιώργου Μπαλταδώρου έως το πλάτωμα του χώρου, που μας περίμενε μια όμορφη βραδιά.

Με δεδομένη την ευαισθησία σου στη διατήρηση της ιστορικής μνήμης, πιστεύεις στ' αλήθεια, **κ. Δήμαρχε**, πως, όταν αποδημήσουν εκείνοι που έζησαν τα γεγονότα του εμφυλίου, θα μπορεί κάποιος, βλέποντας την πλάκα του μνημείου, να μαντέψει τι σηματοδοτεί η αόριστη επιγραφή της «συμφιλίωσης»; Για μια ακόμη φορά τονίζουμε πως είναι απαραίτητο να χαραχθούν πέντε λέξεις που να εξηγούν πως το μνημείο αυτό έγινε στη μνήμη των θυμάτων του αδελφοκτόνου εμφύλιου.

Η παρέα της «ΔΙΑΝΑΣ». Με την ονομασία αυτή λειτούργησε την περίοδο της δεκαετίας 1960 προς 1970 το θρυλικό κρασοπουλιό, στη θέση που έκτισε αργότερα το σπίτι του ο Δημήτρης Παΐσης, απέναντι από την πλατεία. Ιδιοκτήτες οι Γιώργος Κυριαζής και Θωμάς Γαλανούλης. Οι δυο τους, με τους Θωμά Σανιδά και Σεραφείμ Κατοίκο, ήταν αχώριστοι· συμπλήρωνε στις ατάκες ο ένας τον άλλον. Στο κρασοπουλιό σέρβιραν κρασί, μαύρο του χωριού, και κάνα μεζέ, βραστή γίδα ή κεμπάπ, που προμηθεύονταν από τις άλλες ψησταριές του χωριού· καμιά φορά έψηναν και οι ίδιοι. Εκεί σύχναζαν αρκετοί χωριανοί, ηλικιωμένοι συνήθως, για να κατεβάσουν κάνα παφλάκι, για να χαθούν σε ατέρμονες συζητήσεις για τα κακώς κείμενα του χωριού και του ντουνιά ολόκληρου. Ολόκληρη τη ζωή τους – έζησαν μέχρι τα ογδόντα τους όλοι – την πέρασαν στο χωριό, όπου έκαναν οικογένειες με αρκετά παιδιά. Σας τους παρουσιάζω έτσι, ως μνημόσυνο στη μνήμη τους:

Γαλανούλης Θωμάς (1899-1983)
Κατοίκος Σεραφείμ (1899-1980)
Κυριαζής Γιώργος (1904-1985)
Σανιδάς Θωμάς (1904-1986)

Οι πολιτιστικοί σύλλογοι δεν είναι μόνο επιτροπές πανηγυριών. Ο ρόλος τους δεν πρέπει να εξαντλείται σε μια εκδήλωση το χρόνο. Πολιτισμός δεν είναι τα γεμάτα τραπέζια και τα σουβλάκια. Αυτά είναι μια γιορτή. Πολιτισμός είναι ό,τι μένει όταν τελειώνει η γιορτή. Πολιτισμός είναι ό,τι καταγράφεται πριν χαθεί με τους τελευταίους ανθρώπους που έχουν θύμησες. Το ζητούμενο λοιπόν δεν είναι να ζωντανεύει η πλατεία κάθε 15 Αύγουστο. Γι' αυτό είμαστε περήφανοι ως Σύνδεσμος των απανταχού Μορφοβουνιωτών για την εκδοτική μας προσφορά στους συγχωριανούς μας, με την έκδοση του βιβλίου του Συνδέσμου «ΤΟ ΒΟΥΝΕΣΙ – γλωσσικός θησαυρός – ιστορία και παράδοση». Ένα έργο που διατηρεί και διαιωνίζει την ιστορική μνήμη, πάνω στη γλώσσα, τα ήθη και έθιμα, καθώς και την ιστορία του χωριού μας αιώνες πριν. Η αίθουσα του Πνευματικού Κέντρου «ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΑΜΑΡΑΚΗΣ» επίσης είναι καθ' ολοκληρία δημιούργημα του Συνδέσμου μας. Μια αίθουσα πολλαπλών χρήσεων, που εξυπηρετεί κάθε είδους εκδήλωση.

Τι κάθομαι κι εγώ και θυμάμαι ώρες ώρες… Ήταν Νοέμβρης του 1964, 29η του μήνα. Οι αντιστασιακοί σύλλογοι θέλησαν να γιορτάσουν με επισημότητα την επέτειο της ανατίναξης της γέφυρας στο **Γοργοπόταμο** και έκαναν μεγάλη κινητοποίηση για τη συγκέντρωση κόσμου. Ήμουνα στην τελευταία τάξη του γυμνασίου στον Βόλο και παρακάλεσα τους θείους μου Παπαδουλαίους, που θα πήγαιναν, να με πάρουν μαζί τους με πούλμαν που θα έφευγε από τον Βόλο. Το γεγονός της ανατίναξης είναι λίγο πολύ γνωστό. Οι για πρώτη φορά ενωμένες αντιστασιακές οργανώσεις του ΕΛΑΣ και ΕΔΕΣ, με τη συμμετοχή Βρετανών σαμποτέρ υπό τον ταγματάρχη Γκουντχάουζ, αποφάσισαν να διακόψουν τον στρατιωτικό εφοδιασμό του Ρόμελ με την ανατίναξη μιας από τις τρεις γέφυρες του Μπράλου. Έτσι, στις 25 Νοεμβρίου 1942 ανατίναξαν τη γέφυρα του Γοργοποτάμου, που φυλασσόταν από έναν λόχο 130 Ιταλών στρατιωτών. Το γεγονός αυτό θεωρήθηκε τότε μεγάλη επιτυχία της ελληνικής αντίστασης και έκανε μεγάλη αίσθηση στην Ευρώπη. Στο λεωφορείο που ήρθε από το χωριό συνάντησα τους **Τάσιο Κυρίτση** και **Χρήστο Καλαντζή**, πατέρα του συντάκτη της εφημερίδας μας Δημήτρη, που ήρθαν φορτωμένοι με μια τραμιζάνα τσίπουρο και λουκάνικα. Δεν προλάβαμε να τα φάμε, γιατί κάποιος πάτησε μια ξεχασμένη αμερικάνικη νάρκη και σκόρπισε τον θάνατο σε 13 άτομα, με πολλούς τραυματίες. Δημιουργήθηκε πανικός και το γεγονός αποδόθηκε σε σαμποτάζ ακροδεξιών οργανώσεων. Προκλήθηκε μάλιστα και πολιτική αναταραχή στο ήδη ρευστό πολιτικό κλίμα της εποχής. Θυμάμαι πως τα λεωφορεία κατά την επιστροφή τους ανάρτησαν μαύρες σημαίες. Ο φιλήσυχος συγχωριανός μας Χρήστος Καλαντζής έφυγε από τη ζωή λίγα χρόνια αργότερα, αφού κατακρεουργήθηκε άδικα και βίαια κατά τη διάρκεια της χούντας.

Ο **Αλέξης Γαλανούλης**, με άρθρο του στην πρώτη σελίδα, καταπιάνεται και περιγράφει με μεγάλη σαφήνεια τις αυθαιρεσίες στο πολεοδομικό της Αττικής μετά τον πόλεμο και το φαγοπότι των επιτήδειων από την ανυπαρξία λειτουργίας της κρατικής μηχανής. Επικεντρώνεται σε μια πτυχή του **κράτους δικαίου**, που πρέπει να διέπει τις δημοκρατικά δομημένες κοινωνίες, που ακόμη και σήμερα, ύστερα από τόσες δεκαετίες, δεν λειτουργεί στη χώρα μας. Εκτός από το πολεοδομικό, που ακόμη νοσεί, υπάρχουν φανερές δυσλειτουργίες στο επίπεδο των θεσμών. Γιατί κράτος δικαίου δεν υπάρχει:

– Με διορισμένους από την εκτελεστική εξουσία ανώτατους δικαστικούς λειτουργούς.

– Με τραπεζίτες που μοιράζουν μερίσματα δισ. στους εαυτούς τους από τα υπερκέρδη των τραπεζών (επιτόκιο χορήγησης 5% – επιτόκιο κατάθεσης 0%).

– Με καταλήστευση των ευρωπαϊκών αγροτικών επιδοτήσεων (ΟΠΕΚΕΠΕ).

– Με αναξιοκρατία στο δημόσιο, με χιλιάδες μετακλητούς.

– Με εκμετάλλευση από τα funds των δανείων των πολιτών.

– Με μισθούς και συντάξεις στα όρια της εξαθλίωσης.

– Με το μεγαλύτερο μέρος των κρατικών εσόδων να προέρχεται από την άδικη έμμεση φορολογία (ΦΠΑ).

Η χώρα μας βρίσκεται στην 29η θέση στη λειτουργία του κράτους δικαίου ανάμεσα σε 31 ευρωπαϊκές χώρες, με κύρια επισήμανση στη δικαιοσύνη, διαφάνεια στις κρατικές προμήθειες, έλλειψη μηχανισμού λογοδοσίας και τη διαφθορά, που έχει γίνει κανονικότητα.

Κάθε Σεπτέμβρη οι πολιτικοί ανεβαίνουν στη **Θεσσαλονίκη** για διαπιστώσεις και εξαγγελίες. Μας λένε πως η οικονομία μας αντέχει να δαπανά δισ. σε εξοπλισμούς, για βοήθεια στην Ουκρανία, για φοροαπαλλαγές και προνόμια για τους μεγάλους οικονομικούς ομίλους, για ρεκόρ κερδών των τραπεζών, αλλά δεν αντέχει να αυξήσει τους μισθούς και συντάξεις πείνας, δεν αντέχει να αυξήσει τις κοινωνικές δαπάνες σε υγεία, παιδεία. Μας ταΐζουν δηλαδή κάθε Σεπτέμβρη χόρτο και εμείς δυστυχώς το τρώμε.

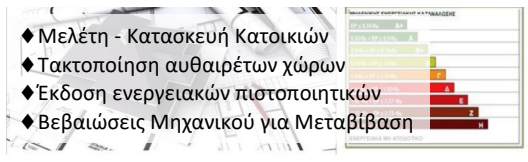

Βγαίνοντας από την εξέταση της νεοελληνικής γλώσσας, όπου το θέμα ήταν η **«αποξένωση»**, κοίταξε την κάμερα στα μάτια και παρέδωσε ένα viral μάθημα ανθρωπιάς και αξιοπρέπειας, που ξεγύμνωσε το σύστημα: *«Έγραψα δικές μου πανελλήνιες».* Αντί για την τυποποιημένη παπαγαλία των φροντιστηρίων, ο νεαρός επέλεξε να γράψει την αλήθεια του. Μετέτρεψε το γραπτό του σε φόρο τιμής για τις 17χρονες κοπέλες που χάθηκαν πρόσφατα στην Ηλιούπολη (δίπλα από το σπίτι μου). Παραδέχτηκε με αφοπλιστική ωριμότητα ότι προσπάθησε να αλλάξει αυτό το σύστημα και απέτυχε. Όμως έθεσε τον δικό του απαράβατο όρο: *«Θα προσπαθώ να μην αλλάξει εμένα το σύστημα».* Το καταφύγιο και η φυγή. Μέσα στον ζόφο, έκανε συγκινητική αναφορά στο σπίτι του: *«Ευχαριστώ τους γονείς μου για τα εφόδια και τις αξίες που μου έδωσαν».* Αλλά ακόμη και αυτές οι αξίες δεν αρκούν για να κρατήσουν έναν ελεύθερο άνθρωπο σε μια κοινωνία που, όπως είπε, *«είναι πίσω σε όλα τα πράγματα».* Με παγωμένη σιγουριά έριξε τη χαριστική βολή: *«Θα φύγω από αυτή τη χώρα. Στάνταρ».* Ηθική χρεοκοπία. Το ξέσπασμα αυτού του παιδιού δεν ήταν εφηβική αντιδραστικότητα. Ήταν η ακριβής διάγνωση μιας άρρωστης κοινωνίας. Ο μαθητής αυτός μπορεί να μην πάρει άριστα από τους εξεταστές, αλλά έχει ήδη αριστεύσει στη ζωή.

Με τη **σεισάχθεια**, που σημαίνει *«αποτίναξη των χρεών»*, ο Σόλωνας στην αρχαία Αθήνα του 594 π.Χ. απελευθέρωσε τους πολίτες που είχαν υποδουλωθεί λόγω χρεών, κατάντησαν δηλαδή δούλοι των πιστωτών τους, απαγορεύοντας παράλληλα τον δανεισμό με εγγύηση το ίδιο το σώμα. Στην Ελλάδα του 21ου αιώνα, οι κυβερνήσεις χαρίζουν τα χρέη των πλουσίων και επιβάλλουν δυσβάστακτους φόρους στους φτωχούς. Στην πρώτη περίπτωση η δημοκρατία θριαμβεύει, ενώ στη δεύτερη δολοφονείται.

Πραγματοποιήθηκε και φέτος, εις διπλούν, η καθιερωμένη πια σύναξη των **βουνεσιωτισσών γυναικών και νυφών** στα μαγαζιά της πλατείας. Την πρώτη φορά μετρήσαμε 86 γυναίκες και τη δεύτερη 79. Να είναι όλες καλά, να ανταμώσουνε και του χρόνου.

♦Μελέτη - Κατασκευή Κατοικιών
♦Τακτοποίηση αυθαιρέτων χώρων
♦Έκδοση ενεργειακών πιστοποιητικών
♦Βεβαιώσεις Μηχανικού για Μεταβίβαση
ΑΝΤΩΝΗΣ Φ. ΚΥΡΙΤΣΗΣ
Πολιτικός Μηχανικός Ε.Μ.Π.
Ευστρατίου Πίσσα 83 (έξοδος Μετρό Νέου Κόσμου)
Αθήνα 2109019102

Κωνσταντίνος Κοντοστέργιος
Δικηγόρος
Γ. Σταύρου 6
(4ος οροφ.)
105 59 ΑΘΗΝΑ
Τηλ.: 210 32 14 641
Κιν.: 6972 095 634

ΛΟΓΙΣΤΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ
ΚΟΥΤΣΩΝΑΣ ΓΕΩΡ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ
Πτυχιούχος Οικονομικού Πανεπιστημίου Αθηνών (Πρώην ΑΣΟΕΕ)
Θάσου 10, Ανθούσα, 6974796739

ΑΝΔΡΕΑΣ ΑΠ. ΒΡΟΝΤΟΣ
Δικηγόρος παρ` Αρείω Πάγω
Γραφείο Αθηνών: Ακαδημίας 33, β΄ όροφος, τηλ. 210-3634134
Γραφείο Καρδίτσας: Πλαστήρα 12, τηλ. 24410-41255
Κινητό: 6972422002
website: www.vrodosandreas.gr

Φαρμακείο
ΚΟΡΟΜΠΙΛΗ Ι. ΒΑΣΙΛΙΚΗ - ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ
ΗΡ. ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ 47
ΚΑΡΔΙΤΣΑ
ΤΗΛ.: 24410 22103

Βυζαντινών Αυτοκρατόρων 11
1423 Νέα Ιωνία (Σταθμός Περισσού)
210 2581 771
6974 307 559
210 2581 751
fotislatinos@gmail.com
Λατίνος Φώτης
χειρουργός οδοντίατρος

ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑ - ΣΤΑΘΕΡΟΤΗΤΑ
▸ Νοσοκομειακές καλύψεις
▸ Ασφαλίσεις Αυτοκινήτων
▸ Χρηματοοικονομικές συμβουλές για τραπεζικά προϊόντα
Αλεξανδρής Νικόλαος
MASTER IN FINANCE, UNIVERSITY OF LUND
Ασφαλιστικός & Χρηματο-οικονομικός Σύμβουλος
Τ: 210.202.2936
Ε: nikos81@gmail.com
Ελ Αλαμέιν 52, Νέα Ιωνία
ΣΩΣΤΟ ΠΡΟΪΟΝ - ΣΩΣΤΗ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΗ - ΠΡΟΣΙΤΗ ΤΙΜΗ

ΑΝΘΟΚΗΠΙΑ
ΑΦΟΙ ΣΚΟΥΦΗ
τηλ.: 6974 077589, 6978 775083, 24280 97228
Κάτω Λεχώνια Μαγνησίας
Κηπευτικά
Super Fruits
Δένδρα
Θάμνοι
Τριανταφυλλιές
Ανθοφόρα
Αρωματικά κ.α.
e-mail: fotiskoufis@hotmail.com